

அட்டைப் படம்

இராகவன், இலக்குவன், மிதிவைச் செல்வி; பருத்திதூர், தஞ்சை
மாவட்டம்; சோழர் காலம்; இ. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு

சந்திரசேகர பாண்டியர்

மிகுஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் சோழ நாட்டை 'வீரசேகர சோழன்' என்பவரும், பாண்டி நாட்டை "சந்திரசேகர பாண்டியன்" என்னும் அரசரும் ஆண்டார்கள். சோழன் பாண்டியனைத் துரத்தி விட்டு பாண்டி நாட்டைக் கைப் பற்றிக் கொண்டான். பாண்டியனின் வேண்டுகோளின்படி மிகுஷ்ணதேவராயர் தமது தாணீத் தலைவர் நாகம நாயக்கரை தென்னாட்டுக்கு அனுப்பினார். நாகம நாயக்கர் சோழனை வேன்று மதுரையைக் கைப்பற்றினார். இத்தாகம நாயக்கரின் மகனே மதுரையில் நாயக்கர் ஆட்சியை நோற்றுகிறத விஸ்வநாத நாயக்கர் என்று 'தஞ்சாவூர் ஆந்திர ராஜா சரிதம்' முதலிய நூல்களிலிருந்து அறிவினோம். 'சந்திர சேகர பாண்டியன்' என ஒரு அரசன் இருந்ததாகக் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பு இல்லை. ஆதலின் இப்படி ஒரு பாண்டிய மன்னன் 18-ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரைப் பகுதியில் இருந்தானா என்பது இயம்பாது' என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமெய்யம் தாலுக்கா திருக்குளம்பூரில் கதவிக்கரர் கோயிலில் ஒரு கல்வெட்டு உள்ளது கல்வெட்டு சாக வகுடம் 1424 (1502 இ. பி.) எனுதப்பட்டது. அப்பொழுது விசயநகர அரசன் சானுவ இம்மடி நரசிம்மராயர், இப்பகுதியில் தலைவனுயிருந்தவன் நரச நாயக்கர். இவ்வூர் சந்திர சேகரபாண்டி மண்டலத்து கேரள சிங்க வள நாட்டில் இருந்தது எனக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இதற்குமுன்னர் பாண்டி மண்டலம் ராஜராஜப் பாண்டி மண்டலம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. அது இப்பொழுது சந்திர சேகரப்பாண்டியன் என்பவன் பெயரால் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது சந்திரேதக் குறை இ.பி. 1500ல் நடத்திருக்க வேண்டும் இனிமிருந்து மிகுஷ்ண தேவராயன் காலத்தில் இப்பகுதியில் சந்திரசேகர பாண்டியன் என்பவன் இருந்திருக்கிறான் என்பதை இக்கல்வெட்டு உறுதி செய்கிறது. (புதுக்கோட்டைக்கல்வெட்டுகள் எண். 722)

7

க ஸ் வெ ட் டு

செத்திடு மடத்தையன் ஸ்ரீ ராஜராஜன்
காலம் 985-1014

— 2
வெட்டு
அதலார்க்கு
டு சிறுதலுக்கு
என மந்திரெடு
இராமசுவாமியின் குதிக
இதழ் 7 ★ இராட்சச ஆண்டு ஐப்பசித் தங்கள் ★ இராஜசுவாமியின்
இதழை அறிவிக்கும்.

தமிழ்தாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் காரணம்
இதழ் 7 ★ இராட்சச ஆண்டு ஐப்பசித் தங்கள் ★ இராஜசுவாமியின்
இதழை அறிவிக்கும்.

திருப்புறத்துறை பெருமானடிகள்

வெ. இராதாதிருஷ்ணன்

பதிவு அனுமதி

தஞ்சாவூரிலிருந்து சுக்லீகை செல்லும் தெருஞ்சோலையில் இருபத்திரண்டு கல் தொலைவில் காவிரியின் வடகரையில் கோலிஷி என்னும் அழகிய சிற்றூர் உள்ளது. இது பழங்காலத்தில் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த ஊராகத் திகழ்ந்தது. இவ்வூரில் ஒரு பெருக்பிபார் நடத்ததென இவக்கியல்கள் குறிக்கின்றன. கோச்செங்கட்டுசோழன் சேரமான் இருப்போதை என்னும் சேர நாட்டு மன்னனை வென்று சிறைப் பிடித்த இடம் இவ்வூரென வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிக்கின்றனர். இ. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் 'திருப்பேர் தகர்' என்று வழங்கப்பட்டதெனக் கல்வெட்டுகளால் அறிகிறோம். இவ்வூர் சிவாஸ்யத்தில் உள்ள இ. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டு 'மலி நாட்டு பிரம்மதீபமரான திருப்பேர் தகர்' எனத் குறிக்கிறது. பழையபாண சிவாஸ்யமாகிய திருப்புறத்துறை உண்டாய் தகர்ப்பகுதி திருப்பேர் தகர் என்று வழங்கிற்று. இக்கோயிலிலுள்ள தனித்தனி சாஸனங்களும் இப் பழம்பெயரை உறுதி செய்கின்றன. ஆனால் இன்று இவ்வூர் கோலிஷி என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வூர் கல்வெட்டுகளில் கோலிஷி என்ற பெயர் எங்குமே குறிக்கப்படவில்லையாதலால் இப்பெயர் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒன்றாகத் தெரிகிறது.

இவ்வூரில் சிறக்கில் காவிரியின் வடகரையில் சிவபிரானுக்கு எடுக்கப்பட்ட கோயில் ஒன்றுள்ளது. அக்கோயில் இன்று 'தீவ்ய ஞானேஸ்வரர் ஆலயம்' என அழைக்கப்படுகிறது. இ. பி. பதினென்றாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இக்கோயில் கல்வெட்டுகள் மூலம் 'திருப்பேர் திருப்புறத்துறையும் பெருமானடிகள் கோலிஷி' என வழங்கப்பட்டதாக அறிகிறோம். இதன் வரி, 'திருப்பேர்' என்று ஊரின் பெயரும், அவ்வூரில் உள்ள 'திருப்புறம்' என்று கோயிலின் பெயரும் வழங்கியிருப்பதை அறிவோம்.

இக்கோயிலிலுள்ள இறைமான் தங்காலத்தில் 'தீவ்ய ஞானேஸ்வரர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். அம்மனின் பெயர் 'அசிவானந்தேஸ்வரி'. இராஜகோசர் கல்வெட்டுக்களில் 'திருப்புறத்துறையார்' என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. முதற் குலோத்தங்கன் காலத்திலும், விக்கிரம சோழன் காலத்திலும் 'திருப்புறத்துறை மஹாதேவர்' என்று குறிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அம்மனைப் பற்றி இக்கோயில் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடும் காணப்படவில்லை.

இக்கோயிலில் ஏழு சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள் படிவெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மூன்று இராஜகோசரின் காலத்துகளையாகும். அவற்றில் ஒன்றில் ஆட்சி யாண்டு தெளிவாக இல்லை. இராஜகோசரின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு 'செம்பியன் வேதி வேளான்' என்பான் திருப்பேர் திருப்புறத்துறையார்க்கு திருக்கத்தளி எடுப்பீத்தான் என்று குறிக்கிறது. இவன் 'வினியூர் நாட்டு சிறுதனஞ் ஊடயான் வேளான் வீர நாராயணனுனை செம்பியன் வேதி வேளான்' என மற்றொரு கல்வெட்டினும் குறிக்கப்படுகிறான். இவன் திருவெறும்பூர் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்ட செம்பியன் வேதிவேளானாக இருக்கவேண்டும். எனவே இராஜகோசரின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டில் இத்திருக்கோயில் எடுக்கப்பட்ட செப்திமைய அறிகிறோம்.

மத்தெரு கம்பெட்டிக் மூலம் இராஜிசேரீயின் பன்விரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் திருப்புரத்தறை பெருமானடிக்குட்பட்ட மூன்று மாதிரி அளிக்கப்பட்ட செவ்வி குறிக்கப்படுகிறது. மூத்திருவாத்தல்களோழனின் தாற்பத்த தாக்காவது ஆட்சியாண்டுக் கம்பெட்டு, 'பாண்டிசுவாசனி வளநாட்டு பிரம்மிதையம் ராஜேந்திர சதர் மேதி மக்ககத்து மஹாசகப்பியார்' விற்றுக் கொடுத்த ஒரு வேலி நிவத்தறையும் அதன் கம்பெட்டியும் குறிக்கிறது. விவிரமீசோழனின் பதினென்குவது ஆட்சியாண்டுக் கம்பெட்டு, 'பாண்டிசுவாசனி வளநாட்டு எயினாட்டு பிரம்மிதையமான திருப்பேர்ப் பெருஞ்சுழி மஹாசகப்பியார் இய்லூர் வடபிடானகவான திருச்சடைமுக உகடைய மஹாதேவர் கோலிக் திருமண்டபத்தே கட்டம் குறையறக் கடியிருத்து பன்விரை பச்சாவது காலம் பொங்கவாதம் தம்மார் அறித்து குடி ஒடிப்போய்க் கிடத்தறையாம் இய்லூர் பெருமானுக்கு விண்ணப்பத் தெய்து' எனக் குறிக்கிறது. இதிலிருந்து விவிரமீசோழனின் பதினென்குவது ஆட்சியாண்டில்—அதாவது கி. பி. 1127-ஆம் ஆண்டில்—இய்லூரின் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என அறிவினும், மேலும் இக்காலத்தில் இய்லூரின் அளித்தே திருச்செம்புண்டி என்ற பெயருடன் விளங்கும் திருச்சடைமுக என்னும் ஊர் அக்காலத்தில் திருப்பேர்தகரத்தின் பிடாக்கையாம் இருத்ததெனவும் அறிவினும், பரகேசரி இராஜேந்திர சோழனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டுக் கம்பெட்டு 'இய்லூர் திருப்புரத்தறையும் பெருமானடிக்குட்பட்ட திருவிழா எழுந்தருளுகக்கு நிவத்ததி செய்ய குன்னாட்டு மேற்கனத்தார் கனத்தருகடபாய் குப்பையாதித்த கேனனுக்கு' ஏழமா திவம் ஒதுக்கிக் கொடுத்ததையும், நிவத்தம் செய்பவெண்டிய முறையையும் குறிக்கிறது.

கோலிக் தெருத் தேரக்கி அமைத்துள்ளது. இக்கோலிக் சதர்மான கருவறையையும், தீக் சதர் வடிவமான அரித்த மண்டபத்தையும் கொண்டுள்ளது. கருவறையின்கண் உள்ள தெவ கோட்டங்களிக் தெந்திக் தட்டினாழாந்திரியம் மேந்திக் அரித்தகாரியும் வடக்கிக் பிரம்மமும் கட்டியெயிக்கின்றனர். அரித்த மண்டபத்த தெவகோட்டங்களிக் விதாயகமும் தூர்க்கையும் காணப்படுகின்றனர். இவற்றிக் தட்டினாழாந்திரியத்த தவிர மற்ற தெபங்கள் அகத்தும் சோழர்காவத்தகைய யாகும் தட்டினாழாந்தி மட்டும் கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகத்தொன்றுகிறது.

இக்கோலிதுக்கிரிய பரிவார தெவகதகளிக் ஆணய்கனி பழுதுபட்டுள்ளன. கருவறையின்க் கம்பெந்திக் விதாயகருக்கென்று தவிர்க்கவதி உட்காது. அதிக் இடையிற் விதாயகர் கிண்பொன்று காணப்படுகிறது. கருவறையின்க் வடமேந்திக் கப்பிரமணியருக்கென்று தனிச் சுவைதி ஒன்றுகாது. அதிக் கப்பிரமணியர் மயில்க் து அமைத்த திரையின்க் காணப்படுகிறார். கெவ் கோலியின்க் அரித்த மண்டப வாயிலிக் இரண்ட் அழகிய தவாரபாயகர் கிண்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கோலியின்க் வடதாழார், கெவகாக்கத்தரி, எத்திரகோழாந்தி, கப்பிரமணியர், வன்வி, கெய்காரிக், அகத்திரகெவர், திருப்புளிக்கெய்மம் என்னும் விராம தெவகத ஆகிய செப்புத் திருமேனிகள்க் உள்ளன. இவைவாயும் பிற்பட்ட காவத்தகையவாகும்.

இக்கோலிதுக்கு வடக்கிக் திருக்கற்றை ஒட்டித்தந்திரபாக் பிடாசிகோலிக் ஒன்றுகாது. அது திருப்புளிக்கெய்மம் கோலிக் என அழைக்கப்படுகிறது. அத்து பிரம்மி, இத்திராணி, மாகேசுவரி, காவண்ணி, வாராணி, கெனமாரி, சாழாண்டி ஆகிய சப்த கன்னியர்களிக் கிண்கள் உள்ளன. இவற்றிக் பிரம்மிவைத்தகாரி பிரசம்பி மட்டும் லிங்கமும் பித்தகாய்ச் தெபமாகக் காணப்படுகிறது.

ஆர்மாமைடு ஒவியங்கள்

S. T. பாண்டி

உறுப்பினர், மாநில தொல்பொருள் ஆய்வகம், தரு, தஞ்சாவூர்.

ஒரு ம. கப், ஒரு பாரீஸ் மிட்டாய் டப்பா, ஒரு தங்க தெக்கம், ஒரு டிராஸ்கெட்டர், ஒரு காயிரா, ஒரு கைக்கடிகாரம், ஒரு முக்குக் கண்ணாடி . . . இவைகளை ஒரு சத்தியாம் நன்றாக தொறுக்கி, சில நூற்றாண்டுகள் புதைத்து வைத்து, பின் ஆஸ்திரேலியாவிலிருக்கும் ஒரு தொல்பொருள் திபுனாரிடம் கொடுங்கள் . . . 20-ஆம் நூற்றாண்டுச் சென்னை வானியின் வாழ்க்கை முறைகளை ஆராய்ச் என்று, சற்று மிகைப்பட்ட உதாரணத்தால், ஆனாலும், தென்விந்திய ஒவியங்களை ஆராய்ப்பதும் கலை-வரலாற்று ஆசிரியனின் தீவிர இளைக்க மிகவும் வேறுபட்டதாக இல்லை. சங்க இலக்கியக் குறிப்புகளைப் பார்த்தால், ஒவியக்கலை ஒரு உயர்ந்த நிலையில் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆனால், இன்று சித்தன்னவாசம், பாளையன், தஞ்சாவூர் ஒவியங்களை வைத்தே அறிந்து போன தென்விந்திய சாஸ்திரிய ஒவிய பாரம்பரியத்தை நாம் உணர வேண்டியிருக்கிறது. இந்த குழுவைவிட, 1970-இல் வெளிக் கொணரப்பட்ட ஆர்மாமைடுக் குகை ஒவியங்கள் (பி.பி. 10-11-ஆம் நூற்றாண்டு) முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

சென்னை-செருக்னாபுரி சாலைയിல் ஆர்ப்புரிவிருந்து பத்து கிலோ மீட்டர் தொலைவில் மலைப்பகுதி என்று ஒரு கிராமம். அதை ஒட்டியுள்ள போய் ஒரு சிறு மொட்டை மலைத்தொடர். அங்கே குகைகளாக அடினில் ஒரு பள்ளத்தாக்கில், சுமார் 100 அடி உயரத்தில், சிறுக்கு-மேற்காக இயற்கையாயமைந்த ஒரு குகை, 150 அடி நீளம், தெரிந்து, வலிவந்து குகையின் வால் வரை செல்லும் ஒரு கல் பாலப்பட்ட பாதையின் நடவாய் நன்றாகத் தெரிகிறது. இக்குகையினுள் கவரோவியங்கள், ஒரு மண் கவற்றுவான சமணப் பள்ளியின் சிதைபாடுகள் இவைகளைக் காணலாம்.

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி இத்தாற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலே, கல்வெட்டுகளையே மிகுதியாகச் சார்ந்திருந்தது. ஆர்மாமைடுக் குகையைக் கண்ட ராயர்ட் சிலர், அங்குக் கல்வெட்டுக்களைக் காணாத படியால், இரண்டே வாகவியங்களில் ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதி முடித்து விட்டார். (ஒரு கல்வெட்டும் அங்கே இருந்திருக்கிறது. அவர் கண்களுக்கு அது படவில்லை). அவரைத் தொடர்ந்த வந்த பிரஞ்சு ஆராய்ச்சியாளர், ஸ்டீவன் துப்ராயம், இங்கு ஒவியங்களிலிருந்து நடவாய்கள் கொள்கின்றன என்று மட்டும் எழுதி வைத்தார். இக்குறிப்புகள் ஆர்மாமைடுக்கு முக்கியத்துவம் தருபவைவராக அமைவாததால், பின் வந்த ஆராய்ச்சி கண்களுக்கு ஆர்மாமைடு மறைந்தே போனது. (டாக்டர் மீனா

“Relative and social life under the pallavas”
 ஆக திருப்புகளில் (1939), 288-வது பக்கத்தில். ஆர்மாமலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்குறிப்பு, மேற் கூறிய இருவருடைய குறிப்பின் காரணமாக (சமீப).

1970-இல் கலை வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாடுகொண்ட இருவரின் கவனத்திற்குத் துப்ராயலின் குறிப்பு வந்தது. துப்ராயல், வட ஆற்காடு மாவட்டம் என்று மட்டும் கூறி, அக்குகை இருக்கும் இடத்தைக் கூறாமல் விட்டு விட்டார். [அப்போது இம்மாவட்டம் கடப்பா வரை நீண்டிருந்தது]. இம்மலைத் தொடரைக் கண்டு பிடிக்க நான்கு மாதங்களாயின, மலையை அடைந்தவுடன், மாட்டுக்களரப் பையன் ஒருவன் குகைக்கு வழி சொன்னான்.¹

தமிழ் நாட்டில் பண்டைச் சின்னங்களுடன் காணப்படும் இயற்கைக் குகைகள் ஏராளம். பெரும்பான்மையானவை சமணத் துறவிகளால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இங்குக் குகைத்தளத்தில் காணப்படும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் சங்க சாவத்திற்கு முற்பட்ட தமிழகத்தைப் பற்றி சில அரிய குறிப்புகளைத் தருகிறது. இக்குறிப்புகள், குகைகளிலிருந்த சமண அமைப்புக்களைப் பள்ளி என்றும் உறை என்றும் குறிக்கின்றன. சங்க அருகில் இருக்கும் குகைகளே இப்பள்ளிகள் அமைக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. [“சுழாஅக்கால் பள்ளியுட் வைத்தற்கும் சான்றோர் குழாஅத்துப் பேதை புலம்” என வள்ளுவர் குறிப்பது இச்சமணப் பள்ளிகளில் வழங்கி வந்த ஒரு ஆசாரத்தையே, எவ்விதும் ஜீவபந்து ஸ்ரீபாஸு] இக்குகைகளின் சமண மடங்கள், கோயில்கள், மதக் கோட்பாடுகளைப் போதிக்கும் பள்ளிகள் அடைக்கலமளிக்கும் மன்றவிடங்கள் முதலிய வேறுபட்ட அமைப்புக்கள் இருந்தன. இக்குகையமைப்புகளின் தோற்றமும் முடிவும் பற்றி இறுதி வாக ஒன்றும் கூற முடியா விட்டாலும், கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஓராயிரம் ஆண்டு இப்பழக்கம் தடை முறையிலிருந்தது என நிச்சயமாகக் கூறலாம். இக்குகைகளில் உள்ளிடம் சிறு அறகுகளாகச் சுவர்களால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இச்சுவர்களும் குகைகள் மேற்கதமும் ஓரிலாக் களால் [muralis] அவலக்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. இதற்குச் சங்க இலக்கியப் களிலும் ஆதாரங்கள் உண்டு. இத்தகைய சமண குகைக்கோளிலொன்று, கவிரோஸியங்களுடன் போனூருக்கு அருகில் உள்ள திருமலை என்ற கிராமத்தில் இன்றும் இருப்பதைக் காணலாம்.

ஆர்மாமலை கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு வரை அப்படிப்பட்ட ஒரு சமண கிதாமாக இருந்தது. இக்குகையில் ஒரு சமணப் பள்ளி இருந்தது. 150 அடி நீளமுள்ள இக்குகையில் னாய் முழுவதும் ஒரு நீண்ட களரால் மூடப்பட்டிருந்தது. நெலிலிருந்த வாயிலில் இருபுறமும் துவாரபாலகர் உருவம் அமைப்புச் சிற்பமாக அச்சுவற்றில் பதிக்கப்பட்டிருந்தது. சமணக் கோளின் ஒரு முக்கிய அக்கமான் மான்சுத்தப்பம் [இத்து ஆஸவங்களின் ஸ்தம் போஸ்] இக்குகையின் மூல் இருந்தது. அந்த ஸ்தம்பத்தில் ன அடிப்பகுதி மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. அந்தச் சதுரப்பகுதியின்

தாற்புறமும் செதுக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுடொன்று. “ஸ்ரீ கவ-
படாரர்” என்ற பெயரைக் குறிப்பிடுகிறது. குகையினுள்பேர
கவற்புறமான, மூன்று அறைகள் கொண்ட ஒரு சமணக் கோயில் இருந்தது.
குகையின் மேற்புறமும், மண்கவர் முழுவதும் ஒவியங்களால் நிரப்பப்பட்டு
இருந்தன. சமணமத அமைப்பின் ஒரு பிரிவான நந்திகணத்ததைச் சேர்ந்த
துறவிகள் இங்கு இருந்தனர். சமணம் தழைத்தோங்கிய தொண்டை
மண்டலத்தில், ஆர்மாமலை சமணப்பள்ளி ஒரு முக்கிய ஸ்தலமாக
விளங்கியது. உதயேந்திரம் செப்புப் பட்டயத்தில் ரௌதரீணகுதறா
எனக் குறிப்பிடப்படும் ஸ்தலம் இதுவே.

1970-இல் இக்குகையைடைந்த நம் இரு நண்பர்கள் கண்டனவு,
குகையின் மேற்புறத்தில் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகச் சிதைந்த கவ
ரோவியங்கள், மண்கவர் அமைப்பு, உடைந்த இகுதுவாரபாவர் புடைப்பு
சிற்பங்கள் ஆகியவற்றையே, ஒவியங்களிப் பார்த்தவுடனேயே கூறி
விட்டாம். அவை சாஸ்திரீயபாரம்பரியத்தை சார்ந்தவை என. திக்பாவர்
ஒவியத்தில் எஞ்சியுள்ளது அக்னியம், எமனுமே, அக்னி, தனது ஜோடி
ஓவாவுடன் ஆட்டின் மேல் விளைத்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார். கமார்
ஒரு சதுர அடி ஒவியமே எஞ்சியுள்ளது. உருவ அமைப்பு மகாபலிபுரம்
பகீரதன் தபகக் காட்சியிலுள்ள தேவாதி தேவர்களின் அச்சப்பிரதிபலிப்பு.
எமன் ஒவியத்தில் கீழ்ப்பாதி மட்டுமே காணப்படுகிறது.

குகையின் வளறு பக்கம், மேற்புறத்தில் சமவசரண தாமரைப்
பெரிய்கை ஒவியம், 7 அடி நீளம், உருக் குவிந்து காணப்படுகிறது. ஆர்மா
மலையில் முக்கியமான சித்திரம் [Key painting] இப்பொய்கையே. கெவவ
ஞானம் பெற்ற தீர்த்தங்கரர் தனது முதற் பிரசங்கம் செய்யும் இடம்
வட்டிய வரமண்டபம். இம்மண்டபத்தைச் சுற்றி ஏழு பகுதிகள்
[Regions]. அதிலொன்றே கதிகபூமி எனப்படும் தாமரைப் பொய்கை.
மொட்டுகளும் தாமரை மலர்களும் காற்றிலாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.
கிரிப்பச்சை நிற இலைகளினூடே காவி நிறத்தில் மலர்கள். ஒரு பாலை
யின் உருவம், சிதைந்து காணப்படுகின்றது.

இந்திய சாஸ்திரீய ஒவிய வரலாற்றில் ஆர்மாமலையில் இடத்தை
தீர்ணயிப்பது இவ்வோவியமேயாகும், வட்டிகே எக்லோராவினும் தெற்கே
சித்தர்வலாசலினும் இத்தாமரைக்குளம் கவரோவியமாகத் திட்டப்பட்டுள்
ளது. செவய் விளக்க ஒவியம், அதை நீட்டிக் காட்டும் முறை இவ்வ
மூன்று இடங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன. ஒரே இட
வெவ்வேறு உருவங்களை வெவ்வேறு கோணத்தில் காட்டி, ஒரு உ
உணர்வை ஏற்படுத்தும் உத்தி இவ்விடங்களுக்குப் பொது. இன, விக்
கள், பாலை வாலும் ஒரே மாதிரி. சுட்டி, சிற்பக் கலையில் என்பது
இவ்வித ஒற்றுமையை எவ்வோரா எககாசநாதர் ஆஷ்ளவி, இதுரிராணி,
கோவிய், காஞ்சி எகவாசநாதர் ஆஷ்ளம், மகாபலிபுரம்,
கழுகுமலை வெட்டுவான் கோவில் போன்ற கலிப்
களும் பொது. ஒவியத்தில் இவ்வித ஒற்றுமை விட

மத்திய இந்தியாவில் கலைப் படைப்புகளில் பல சிறப்புகளில் முத்திரைகள் பதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். பல்லவர், பாண்டியர், ராட்டிரகூடர்கள், கோழர்கள் யாவரும் தங்கள் கைவண்ணங்களைக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்தப் பல வம்சங்களின் கலைப் பாணிகளில் பாதிப்பு, ஒரு தனிக் கலைப்பாணியையே தொண்டை மண்டலத்தில் தோற்றுவித்தது. இராட்டிரகூடமன்னன் 3-ஆம் கிருஷ்ணன் [கி.பி. 939-966] தொண்டை-மண்டலத்தை 25 ஆண்டுகள் ஆண்ட போது இந்தப் பகுதியிலுள்ள கலைப்படைப்புகள் ஒரு தனித்துவம் பெற்றன. இந்த அம்சம் இன்றும் கலை-வரலாற்று ஆசிரியர்களால் சரியாக ஆராயப்படாத ஒன்று. கட்டிட, சிற்பக் கலையில் இத்தனித்துவத்திற்கு உதாரணங்கள் பல உண்டு. ஒலிபத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஆர்மாமலை மட்டுமே. எல்லைராணின் கலைவம்சங்களும் [ராட்டிராக் கூடர்] சித்தமன்னவாசலின் பிரதிபலிப்பும் [பாண்டியர்] ஒன்று சேர்ந்த அந்த உன்னத கலைக் கட்டத்தை அழியாமல் காப்பாற்றியது ஆர்மாமலைக் குகை.

1. 29.4.1970 அன்று தந்திராடு தொம்போரும் இலாகா இபத்தரிசு உதாரணம் ஒன்று செல்லப்பட்ட ஒரு விசேஷக் கட்டிடத்தில், ஆர்மாலையைப் பற்றிய முதற் குறிப்புகள் வெளிக்கொண்டுவந்தன.

2. காண்க Dr. Edward Montgomery and S. T. Deskarai "Armamalai Palanings" Lalitkala 16 (Bombay 1974).

3. இரண்டாம் தளத்தில் கருவாணாச்சரி நடத்திய இந்திய தொம்போரும் இலாகாவின், கி.ம. 300 முதல் கி.பி. 300 வரை இக்குகையிலுள்ள வாழ்ந்தவர்களால் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மண்மால்கள், ஒடுகளை Megalithic Pottery வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளன. காண்க. Indian Archaeology 1970-71. A review [New Delhi 1974] p. 34-35.

மேலும் 150 அடி நீளம் கொண்டிருந்த உருமை மூலப்படி கோயிலின் ஒரு முகம் (பெரிய பக்கம் போல்) ஆகியிருந்தது.

மேலும் 14-ஆம் நூற்றாண்டு ஒலிப வம்சத்தின் காலத்தி் இருவர்களும், திருச்சி மாவட்டம்

மேலூரைச் சுற்றிச் சில கோயில்கள்

புலவர் வெ. அ. முத்துக்கண்ணன்

முகவை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மேலூரிலிருந்து பதினைந்து கல் தொலைவில் உள்ள 'கிளாதரி' என்ற ஊரிலிருந்து 2 கல் தொலைவில் அடர்ந்த காடு ஒன்று உள்ளது. அங்கு மிகவும் சதைத்த நிலையில் ஒரு கோயிலைக் கண்டேன். அதுபோல மேலூரைச் சுற்றிலும் பல கோயில்கள் அழிந்த நிலையில் உள்ளன. அவைகளைப் பெயர்வாம் பற்றிய குறிப்புக்களே இக்கட்டுரை.

கிளாதரி பகுதியில் உள்ள காடுகளில் ஏராளமான கலைமாம்கள் இருந்தனவாம். அவற்றுள் 'கலைமான் தரி' என்று பெயர் பெற்றிருந்து பின்னர், அதுவே கிளைமான் தரி > கிளாதரி என்று மருவியிருந்தது வேண்டும். இங்கு இவ்வடர்ந்த காடு, பேய், பிசாசு நிரம்பிய பகுதியென அஞ்சி வாரும் செவ்வதில்லை. மரங்களை வெட்டினாலும், வேறு எதையெனும் எடுத்து வந்தாலும்கூட தீங்கு வரும் என்று நம்புகின்றனர். அருகில் பொய்க் கண்மாய், பொய்க்கோயில், பொய் முனிபாண்டி கோயில் என்பவை உள்ளன. இங்கு பொய்கையென்று இருந்து அழிந்ததற்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. இவை பொய்கைக் கோயில், பொய்கைக் கண்மாய், பொய்கை முனிபாண்டி கோயில் என்று வழங்கப்பட்டு பின் மருவியிருக்க வேண்டும்.

கல்வெட்டு

இக்காட்டில் நடுவில் வேலைப்பாடுடைய அழகிய கோயில் இடித்த நிலையில் காணப்படுகிறது. அதனருகே 1½ அடி அகலமும், 4 அடி நீளமும் உள்ள படிக்கடலில் 24 வரிசைக் கொண்ட கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. அதில் 'குலசேகர' என்றபெயர் ஒன்று மட்டுமே என்னும் படிக்க முடிந்தது. இது பாண்டியன் குலசேகரனைக் குறிக்கலாம். எனவே இக்கோயில் 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகலாம்.

சிற்பம்

இக்கோயிலில் அழகிய தூண்கள் காணப்படுகின்றன. மிகவும் இருந்ததற்கான பீடம் காணப்படுவதால், இது சிவன் கோயில் என்பது தெளிவு. இங்கு வலம்புரி விநாயகர், மாகேஸ்வரி, வைஷ்ணவி, இரோணி, கௌமாரி ஆகியோரின் சிலைகளும் காணப்படுகின்றன.

கி.க.கன்

இங்கு 'முலியாண்டி கோயில்' என்று வழங்கப்படும் இடத்தே ஏராஸமான நாணயங்கள் குறுக்கே வெட்டப்பட்டதாகக் கிடைக்கின்றன.

பூஞ்சத்தி

இக்கோயிலிருக்கும் இடத்திலிருந்து 5 கல் தொலைவில் பூஞ்சத்தி என்றொரு ஊர் உள்ளது. இங்குள்ள கோயிலில் இறைவன் 'பூவலிங்கம்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். இங்கு 'பூத்திருவிழா' என்ற விழாவொன்றும் நடக்கிறது. கீழவளவு அருகில் பஞ்சபாண்டவர் மலையில் உள்ள முருகன் கோயிற் கல்வெட்டில் 'பூஞ்சத்தி' குறிக்கப்படுவது நோக்கத்தக்கது.

இளமைநாயகி அம்மனும் இடைச்சி மண்டபமும்

மேலூரில் இருந்து நான்கு கல் தொலைவில் அரிட்டாபட்டி என்ற ஊர் உள்ளது. அங்கு பாண்டியன் தெஞ்செழியனின் பெயர் குறிக்கப்பட்ட தமிழ்ச் கல்வெட்டு இருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இங்கு பல மலிக்குன்றுகள் உள்ளன. கிழக்கில் இடைச்சி மண்டபம் என்றொரு குடவரையுள்ளது. கருவறையில் விங்கமும், முன்னால் நத்தியும். இருபுறமும் துவாரபாலகர்களும், வலப்புறம் விநாயகரும், இடப்புறம் கப்பிரமணியரும் வடிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அருகில் இளமைநாயகி அம்மன் கோயில் உள்ளது. அங்குத் தூர்க்கை, அகோரமூர்த்தி சிலைகள் உள்ளன. வேலைப்பாடுடைய தூண்கள் காணப்படுகின்றன. நடுவயலில் ஒரே கல்லாக ஆன தேர்போன்ற அமைப்புடைய அழகிய பீடம் ஒன்று காணப்படுகிறது.

பிற கோயில்கள்

கீழவளவிலின்று கொங்கப்பட்டிக்குச் செல்லும் வழியில், மணிமுத்தாற்றங்கரையில் இரு பெரிய கோயில்கள் இடிந்து விட்கின்றன. இரண்டும் ஒரு பர்வதம் இடைவெளியில் அமைந்துள்ளன. விங்க பீடம் காணப்படுகிறது. விநாயகர் சிலையொன்றும் உள்ளது. ஆற்றில் அடித்து வந்ததாகச் சொல்வப்படும் மகிஷமர்த்தினியின் சிலையும் இங்கு ஒன்று உள்ளது. இதனை நீலி கோவில் என்கிறார்கள். வேப்பனம் பட்டியில் உள்ள பட்டத்தளச்சி அம்மன் கோயிலிலும், கரையிப்பட்டியிலுள்ள வடக்கி வளச்செல்வி அம்மன் கோயிலிலும் இதே போன்ற சிலைகள் காணப்படுகின்றன. கரையிப்பட்டியில் 'ஒட்டைக் கோயில்' என்று வழங்கும் சிவன் கோயில் ஒன்றும் உள்ளது. இங்கும், விங்கம், நத்தி, விநாயகர் சிலைகள் உள்ளன. இக்கோயிலும், மிகவும் சைதந்து விட்டது இங்கிருந்து எடுத்துச் சென்ற கந்தளாவேயே கொங்கம் பட்டியில் உள்ள மகுதி கட்டப்பட்டது என்று பெரியார்கள் கூறுகின்றனர். இதுபோல அழிந்து கொண்டிருக்கும் கோயில்கள் எத்தனையுண்டோ?

ஞன்றத்தும் மாடத்தும் கம்பத்தும் வேழத்தும் மன்றத்தும் ஸ்தந்தத்தும் மண்டபத்தும் - செவ்வென்று	183
திப்பார் புருவம் தெழிப்பார் மெய்க்கொழு சுறப்பார் மதுரைகண் சுற்றிப்பார் - பெரும்புலவர்	184
பொன்னென்பார் பூவென்பார் பூசுவார் பொன்னெழுகுந மீன்னைம்பர் தாமரைவீரர் வீக்குவார் - சொக்கநா	185
சரிவரைச்சுத் தக்துழம்பு சாயிரோளரி தூட்டி பொரியவாச்சுத் தக்துழம்பு பூசி - ஸ்ரீவிநாயகர்	186
பூங்கொத் தணிலார் புறமுதுவன் வீரகவம்பம் பாங்கொத்த தணிலார் மீடொத்தத்திற் - துறையு	187
சுரக்கும்பு சுர்பு சுடமத வேழம் தூக்கும்பு செந்தெழுந்தோன் தோள்மேல் - பரக்கும்	188
சுருவண்டு மாசுடார் கண்ணிண்டுத் துது வருவண்டு மொன்றாய் வயங்கத் - திருவண்ணி	189
பொற்றூர் மணியார்பன் பூங்கனபத் தோள்கணைய பெற்றார் தமச்செவ்வோர் பேரென்பார் - உற்றார்	190
அவர்தூற்ற நின்று அவர்தூற்றக் கூந்தல் மவர்தூற்றக் கண்ணாற்று மாரு - திருவாரூர்	191
கொண்ட மரம்போல் தறிவிறந்து தாவிநிற்தும் ஆண்ட மிறந்தார் ஆணிவிறந்தார் கானட	192
ஊர்ப்பொருள் செப்பொன் வரிவரிச் செவ்வென்றும் இருப்போகன் மிறஞ்செவ்விறைப்பார் - கருப்பொரு	193
தித்திக்கும் பாகும் விவந்தபெரு மான்வடிவை வந்திகெழும் பாகுமீனி பென்பாரும் - முத்திக்கு	194
வெணென்பார் பொன்னுவகான் வேந்தென்பார் யான்புணர்நற் காணென்பார் வேந்தெழுக னுமென்பார் - தோணென்பார்	195
கண்ணென்பார் கண்ணிற் கருணைபெரு காணெந்தம் பெண்ணென்பார் வந்தபெரு தோகி - துண்ணென்பார்	196
ஆணென்பா ரெய்கா மரிவையரா சுப்பிறுவோம் காணென்பாத் தோள்கணையக் காணென்பார் - வீணென்பார்	197
காரித் துண்டக்கென்பார் காரணமுன் டெகசெல்வாய் ஆவித் துண்டக்குமென தான்பென்பார் கேவர்	198
தமக்கு நிழலாண்ட தாதெச்சென் காடாய் எமக்கு நிழலாண்ட தென்றோ - தாமததுளும்	199
ஆட்டும் பெரும்பெயரும் ஆணையெயும் பத்திரிகொண் டோட்டும் மடித் புதலிடாய் - கூட்டித்	200
குடித்துத் தவிராதோய் கொண்டாற்று வீசி மடிக்குத் தவிர மதுவென்று - இடித்தெதிரோ	201
திருவாய்ச் சிவனாகன் நீக்காரோ வின்றுமுதற் சொற்பார் சங்கிளியைச் சொல்லமொட்டோம் - பொறுப்ப	202
பண்டக்கவல்காத் தெய்வநிலைப் பாசியெவ்வுழையும் வண்டக்கவல்காத் தானென் துணியினாம் - இண்டக்கவல்	203

சேமன் தனைவடர்ந்த சேவகமென் லாமித்த காமன் தனைக்கண்டால் காணோமே - சேமன்	210
ருவத்திற் போந்த கொடுமையென் னாக்கண்டோம் கனத்திற் பறந்துவரும் காகம் - விவக்தறுமே	211
பட்டமா னங்காதத் பல்லவரா யர்குடுத்தார் இட்டமா னங்காதா வினோ - விட்ட	212
கனவட்ட மேறழைமேல் சுற்றகயிற் நாங்கள் மனவட்டம் செய்கன்றோ வந்தேம் - தனவட்டக்	213
தும்பத் தனையடுத்த கொன்மகயாற் மீனத்தை தம்பு துணையாக நம்பினேம் - வெம்பு	214
மயங்கொடியாற் தம்மை வருத்துதலா வித்த கயங்கொடியா ரென்பதெல்லாம் கண்டோம் - வெலிற் றுணர்த்தும்	215
ஒடாத மாலைக்கு முன்காலி மாலைக்கும் ஊடாத மாலைக்கும் வாடினேம் - நீடு	216
பகற்பந்தம் கடைதாம் பாழிவிராத் திங்கள் இகற்பத் தழுக்காண்டு மென்பார் - விகற்பஞ்சேர்	217
முச்சக் சுழற்றின் முகப்பிக் முழங்கெயிட யிச்சகங்கம் யாங்கள் விழப்பதென்ன - சுச்சகம்	218
மற்றுக் கெத்தா வசையாம் மணிநாகத் முற்றுக்கெத்து முழங்காவோ - மற்றெங்கண்	219
ஊற்று விடுநீடு முன்னந்த நாட்டினுக்கு நாற்றுவிடவு நடவுகன்றோ - நோற்றியபொற்	220
சங்கிலியு மாண மதமு தறுகண்ணு மெங்கள் களபமுனை யானைக்கு - முங்கள்	221
களபமத யானைக்கும் கண்டிருப்பவாசத் துளபமுடு வேந் தூரத்த - களப	222
முழுதும் சுரும்புநீத்த முற்றுமெங்கள் யானைக் கெழுது சுரும்புயின்னை பென்பார் - யாழநா	223
மகடசரீத் துளிபல சாகாயம் போற்பார்த்தத் துகடசரீ தின்ன துடைப்பார் - மகடூர்வார்	224
பந்த மகவினுக்கும் பல்லவரா யன்படைத்த சந்த மதற்கு னாவுண்டோ - சந்த	225
வடியோ கருதெடுங்கண் னாகரா ரித்தப் உள்ளு படியே உளமும் மனதப்ப - தெடிய	226
உள்ளு ப - மறுகில் மறுகி னாறு மயர்வு வாச்செல்ல - மறுகி முறுகி முதிர் - இறுகி	227
சுந்துள - கடி முறுவு மனமு முயிரு சோகில் ஒன்றுடவ மிகலத் தனரும்	228
உள்ளு இக் கெயில இயலி விடறு சென்ற சுழலாசெய்கை தலியப் - புடைவ	229
என்று பெரி யார்க்கு - ரதிய மயர்வ தொகிர்கள் - பத்தியு டெனவே - துளிதுளியாய்	230

கத்தூரி பொட்டறித்து சுட்டறித்த வேர்வைவினாள் சுத்தூரு லுக்கினு கைதுளிப்ப - கத்தூரி	231
கொண்டெழுதக் கூடாத கொம்பினவா ராங்குநிற்ப வண்டொழுதத் தென்னுழும் வாயினார் - அண்டையினிற் (திசைங்க முற்றும்)	232

பேதை

பேதைப் பருவத்தோர் பெண்கின்ற பேசும்பெண் கோதைக் கிவளோ குலக்கொழுந்து - பொது	233
குலை விழும்பு அழியியார் கோலிக் மலைவிக் கிளையாடு மஞ்ஞா - கலைதேர்	234
விபுல மலைவயி மெய்தழுவு மீசன் கபிலமலைச் சந்தனத்தின் கன்று - தானகநிர்	235
பொன்பொதிவுந் தோளான் புகழ்வழுதிப் பல்வவர்கோன் தென்பொதியில் மேவுந் துதென்றை - அன்பால்	236
உவம்பிப் புகழ்வழுதி வுத்துங்கன் கொல்கிச் வெம்பிச் முனைத்தெழுசூழ் சேவி - இவம்ப	237
மருவோங் கிளஞ்சோலை மல்லைவர்கோ கெய்கோன் திருவேங் கடமலைநிற் செந்தேன் - தருவினாங்கு	238
மேடை வளர்ப்புவை வென்றையன்னப் பிள்ளையுடன் கடின்கிள வாடும் குயிற்சின்னை - ஏடனிலை	239
கொல்லைவிலம்ந் தாமரைக் கொழுந்து மருக்கொழுந்து மல்லைவர்கோன் கச்சியிள மாக்கொழுந்து - பல்வவர்கோன்	240
பற்றவர் மேன்மைத்த பகைபோல வுண்டைங்கிச் சந்தெனினுந் தோன்றத் தனத்தினுள் - கற்றவரிடு	241
வன்பிறப்புக் கூரை மழைத்துளிபோல் வந்துநின்று நன்பிறக்கப் பின்பிறக்கு லுடையான் - புன்பிறப்பால்	242
ஒன்று மறிகிலவா ரொன்பொருள்போல் வாவருக்குந் சென்று பயன்படாச் சென்னியான் - குன்றெனவே	243
ஹடிக்குமேன ஹன்செவப் பிச்சென்று கடிக்கொள் மஞ்சளைய குஞ்சியான் - மேடைக்குள்	244
விஞ்சிய சாளரத்து வெண்ணிலாவிற் விது பஞ்சவனக் கிளக்குப் பாகென்பான் - விஞ்சிய	245
கோமே தகத்தின் கொழுந்துவிடு மொண்டைளரத் தேமேவும் பூவைக்குத் தேனென்பான் - காமேவு	246
கோதி யினமான் குருளைக்கு மாணிக்கச் சோதி யினமான் துளிரென்பான் - மாதர்	247
எழங்கும் குழைநிலைன் டேத்தியதன் மாப்பிற் சொழங்கும் குமச்சொப்பைச் சேர்ப்பான் - ஒழங்குபடச்	248
சாவரோ மக்கொழுந்து தாங்கொடு எமக்குழம்பால் நீவரோ மக்கொழுந்தாய் நீட்டுவான் - வாமதி	249

புறமகி வத்தினவும் பாடிப் படித்திடிலம் புறமகி தாயை பொருத்தானோ - ஆறமகி	271
கொங்கென்று தாள்பெரிநூல் கனமுறநி ராய்முடிப்பத் தெங்கென்று தாய்மா சிவம்புததும் - ஆங்கதலில்	272
இன்னகடம்பெண் பேதனமலி வேழுறந் தூறுமுழம் பின்பிடகன் டாமிமழ பெய்துதலிஞன் - அன்னைபு	273
மத்தானந்த தெளி வழித்தந்தா சித்தாமத் தத்தானமத் தித்தா தரிவென்று - கொத்தானபேர்	274
காழிதலைக் காட்டியக் கண்ணினக் கண்ணை தாலி தலைக்காட்ட வம்மவனரப் - பாணைக்குத்	275
குட்டினுள் புண்ணாச தொண்டினும் தொட்டிலின்வைத் தாட்டினுள் சிவிரொம்பு வாய்கொருத்தி - தாட்டுத்	276

பெண்பா

தெரிவைய குக்குட் தெரிய தனத்திற் பெரிய தனத்தான் பெண்பா - உரியமத	277
ஐட்டுலிக்கும் சூர் நபரிவை வாடவரை வடவில்கி பூட்டுலிக்கும் கற்பகத்தின் பொற்கொழுந்து - காட்டிற்	278
ககத்த கணத்திலொரு தோளகமயில் காணப் புகுந்து சரிவயாடும் பொண்ணன் - உகத்த	279
பிரதி விரையா விவையதிற் பெண்ணை பிரதி கொருதா வினாவான் - பிரகத்தான்	280
தெற்று கவிதைத் திருநாட் டுடைப்பழங்கள் தொற்று கவிதைத் துணர்ந்தாறு - போற்றும்	281
கழுத்தார் மருத வயலி விளம்பாடாக் கழுத்தாரும் கண்ணிக் கழுது - செழித்திடும்	282
ஐண்டு விளையவந்த தேவந்தத் துடங்கிழி ஐண்டும் விளையோல் முனைத்தெழுத்தான் - தேன்னுவு	283
கொத்து வளர்சோலை கொழுட்டில் செங்கரும்பு முத்துவிரைந்தனைய ஓரவாலை - முத்தாவளி	284
யெங்கும் பரவரவ மெட்டினுள் சூரிவம்பால் வரங்கும் விடமனை வளர்விழிவான் - ஓங்குமதி	285
கொடு விரைத்தமதிட் கொட்டைக்கு மாரனின் காடு வரைத்த கருங்குழவான் - வெடன்	286
துணிச்சகட்டி வரவரைத் துண்டி விட்டதென்ன துணிச்சகட்டி விட்ட துதவான் - தனிச்சமரன்	287
முச்சிலை கவி அதுகிற் பட்டத்தெரித்த பொச்சிலை கழும் புருவத்தான் - நச்சொல்	288
வனமா ரீரதிக்கு மன்னதவே விட்ட வினமா விரையோ சிதழான் - அனவான்	289
உருத்திரன் உசரிவையவைத் தொப்பரிட்ட வாகைத் சூருத்திரன்கு பொதுல் குறங்கான் - மருத்திரன்	290

பண்பாய் தடுவோதித்து பன்வலதம் காடவர்கோன் வேண்பா வேணா துடங்கு மின்விடைமான் - திண்பாய்	333
பரந்தைப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்கச் கருக்கெட் டழுத்திச் சுழற்றி - பொருப்பிற்	333
கனத்துக் கனத்துக் கதிர்த்துக் கதிர்த்து செத்துச் செத்துச் செருக்கி - குனித்துப்	334
பருத்துப் பருத்துப் பளிப்பொற் பொருப்புத் தரத்திம் துரத்தித் தகர்த்து - செருத்தத்தி	335
முத்துக் குடத்திம்முட்டி முக்கடத டக்களிற்றன் மத்தகத்தி லிற்புடைத்து வட்டமிட்டு - நித்திலத்து	335
கச்சிற் பனைத்துமிக்க கட்டுமட் டூப்பித்த வச்சிரயிட்டி னழுத்தசெப்பு வட்டடர்ந்து - மெச்சகசர்	335
வாளத்தை வட்டுமணி வள்ளத்தை வாட்டியண்ட கோனத்தை மூட்டுயிடு கொங்கையான் - வரனோ	335
முத்தன்ன முக்கி முருக்கின்ன மாதலான வித்தன்ன கண்ணின்பொம் வெண்ணையான் - குத்த டடன்	335
வெட்ட மதவேன் விழியம்பி ரென்னுருவப் பூட்டியழிச் சுடிப் புகுவத்தான் - நீட்டுகலி	340
சுற்றவரைக் கொற்றவரைக் கட்டினமைத் துட்டர்களை பற்றவரைப் பட்டுமனைத் தட்டுருவி - கொற்றவரைக்	341
கொட்டமிடக் கற்றுமிக்க குத்திரவித் தைத்தெமித் தட்டினசைக் கொட்டுகிடத் தைக்கறுவி - கட்டமுத	342
கொன்னம் குளமுத்தரன கொப்புருவி னையுடனே கள்ளம் குளமுத்தெழுது கண்ணினி - வள்ளிதுவ	343
ளங்க முகத்துக் கழகெறிப்ப வேமிடறு பூங்கழுகுக் கொற்ற புளங்கொம்பு - பாங்காய்	344
மருந்தழலால் வண்டிதரு வண்டெனவே சுற்றம் கருத்துழல வாலி கரைப்பான் - இரும்புழலான்	345
ஒரைக் குழலைய ஒருராவே பேசிக் கைத்தர் ரானைக் குழல அயர்லிப்பான் - பூசி	346
முடித்துக் கனித்து முகத்துளக்கித் தேறல் வடித்துக் குடித்து மணிப்பத் - தடித்து	347
விளைவாட வம்பினென மெக்கியவா ரோடும் வளைவாட விதிவிய் வத்தே - இளைவான்	348
குருக்கல் குமக்கொங்கை னைக்கண் டெதிர்க்கும் பொருக்கண் டிடத்தும் டுடைத்தும் - செருக்கும்	349
தரப்பென் கருக்குச் சமத்தென் றுரைக்கென் பெருக்குத் தனக்குன் றனைக்குன் - ரசிப்பென்	350
கலைக்கண் குமக்கென் தெனக்கென் றுரைத்துத்	351
துரைப்பே னாகப் . . . . . கருக்கென் திடச்சென் றசிப்பத் கசிப்பத் தடிப்பான்	352

இராமாயண ஒவியங்கள்

வட ஆற்காடு மாவட்டம் செங்கம் வேணுகோபால் கலாமி கோயிலில் கி. பி. 17-ம் நூற்றாண்டின் தீட்டப்பெற்ற இராமாயண ஒவியங்களை இத்துறை கண்டுபிடித்துள்ளது. இவ்வோயில் கி. பி. 1700-இல் செஞ்சி நாயக்கர்காரால் கட்டப்பட்டது. இக்கோயிலின் மகாமண்டபத்தில் கோயிலைக் கட்டிய நாயக்க மன்னனின் உருவச்சிலையொன்றும் காணப்படுகிறது. இம்மண்டப விதானத்தில்தான் இவ்வோவியங்கள் உள்ளன.

இராமகாதை முழுவதும் மட்டாபிஷேகம் வரை தொடர்ச்சியாகக் காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு காட்சியிலும் தமிழில் நாயக்கர் காலப் பேச்சு மொழியில் விளக்கமும் எழுதப்பட்டுள்ளது. உட்பகுதியில் மட்டுமே ஒவியம் எஞ்சியுள்ளது. வெளிப்புறம் இருந்த ஒவியங்களில் தெலுங்கிலும் குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. வாஷ்மீசி இராமாயணத்திலும் கம்ப ராமாயணத்திலும் இவ்வாத, ஆனாக் தெலுங்கு மொழியில் அமைந்த அரசங்கநாத, அத்வாதம் இராமாயணங்களில் உள்ள காட்சிகள் இதில் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விஜயநகரர், போசளர் ஒவியங்கள்

திருவண்ணாமலையில், அருணாசலேஸ்வரர் கோயிலில் திருச்சுற்று மாலிங்க 2-ஆம் தளத்தில் விஜயநகரர் காலத்து ஒவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. திருவண்ணாமலை, சிறிது காலம் போசளர்களின் தலைநகரமாகவும் விளங்கியது. இங்குள்ள புலியடன் போளரிடும் கிரன் ஒருவரின் ஒவியம் குறிப்பிடத்தக்கது. இது போசளர்களின் சின்னம் ஆகும், மற்றொரு ஒவியம், அன்னத்தின் மீதுர்ந்து மலர்க்களை எந்திச் செல்லும் மன்மதனுடையது. விஜயநகர மன்னர்கள் 'கஜவேட்டை கண்ட' காட்சியும் கிருஷ்ணதேவராயரால் எடுக்கப்பட்ட கோட்டரத்தில் எழிலோவியமாகத் திகழ்ந்தது.

கள்ளப் பேரம்பூர்

G. C. மட்டாராம், பி. ஏ.

இந்த சிறு கிராமம் பூதநூரில் இருந்து ஆறு கல் தொலைவில் தஞ்சாவூர் பூதநூர் சாலைமீல் உள்ளது. சாலை நல்ல தூர் ரோடு, பஸ்கள் வசதியாக செல்கின்றன. இங்குள்ள கைவாசநாதர் கோயில் முதல் குளோத்துங்கன் காவத்தில் கட்டப்பட்டது என்று ஸ்ரீபாவகப்பிரமணியசுயம்பர் நிகேக்கிருர் இது ஓர் அழகிய சோழர் கற்றளி. இக் கோயிலின் அழகான சிற்பங்களோ, விக்ரகங்களோ கிடையாது. கோயில் வெகு அழகாக இருப்பதால் கணரதிகள் கட்டாயம் பார்க்க வேண்டிய கோயில். இக்கோயிலின் உள்ள கிராம தேவதையின் விக்ரகமும், பிரதோஷ தேவரின் விக்ரகமும் அழகாக உள்ளன. இது தவிர நடராஜர், சோமனகந்தர் முதலிய விக்ரகங்களும் உள்ளன.

இக்கோயிலின் கோபுரம் மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்டது. முதல் குளோத்துங்கன் காவத்தில் கட்டப்பட்டது. கிதம்பரம் கோயிலில் உள்ள ஏழு அடுக்கு கோபுரமும் ஆந்திர பிரதேசத்தில் உள்ள கோயிலில் இருக்கும் ஒரு அடுக்கு கோபுரமும் இக்காவத்தின்தான் கட்டப்பட்டன.

இக்கோயிலில் நாம் முதலாம் குளோத்துங்க சோழன் காவத்திலிருந்து கல்வெட்டுகளைக் காண்கிறோம். ஆறு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அவைகளில் இரண்டு கோபுர வாயிலின் இரு பக்கங்களிலும் உள்ளவை. அவைகள் இக்கோயிலை ஸ்ரீகங்கையம் என்றும் இறைவனை ஸ்ரீகுளோத்துங்கசோழன் என்றமூலைய மஹாதேவர் என்றும் குறிக்கின்றன. இவ்வாறு ராஜகந்தரிசுதர்வேதிமங்கலம் எனவும் குறிக்கின்றன. ஒருவேளை ராஜகந்தரி என்பது குளோத்துங்கதேவரின் தேவியாக இருக்கலாம். மூன்றாம் குளோத்துங்க சோழனின் கல்வெட்டு இவ்வூரைப் பிரம்பு எனக் குறிக்கிறது.

முதல் குளோத்துங்கனும் மூன்றாம் குளோத்துங்கனும் இக்கோயிலுக்கு பல நிலத்தங்கன் அளித்திருக்கிறார்கள். இங்குள்ள ஒரு கல்வெட்டின் மூலம் மூன்றாம் ராஜராஜன் காவத்தில் கோயில் பணத்தைக் கையாடியதால் ஒரு கணக்கர் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டதாகவும் அவனுடைய கற்றத்தாரும் இலிமேல் சபையின் கணக்குகளை எழுத கூடாது என்று ஆறிவிக்கப்பட்டதாகவும் அறிவிக்கும். தஞ்சைக்கு அருகில் இக்கோயில் இருப்பதால் கணரதிகள் கையாடல் போய்ப் பார்க்கலாம்.

வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த மைல்கல்

திருவண்ணாமலைவில் மலைமேல் சுற்றிவரும் பாளையில் 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த ஒரு மைல்கல்லைத் தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை கண்டு பிடித்துள்ளது. அக்கல் இக்கால மைல்கல் போலவே உள்ளது. அதில் பாண்டியர் இலச்சினையான இரண்டு மீன்களும் நடுவில் செண்டும் காணப்படுகின்றன. இதன்மேல் "ஸ்வஸ்திஸ்ரீ வித்ராம பாண்டியன் திருவிதி, ஆடும் வகுப்பு" என்று தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பக்கத்துக்கு ஒன்றாக இரண்டு கற்கள் வீதியின் இருபுறமும் ஈடப் பட்டுள்ளன. இதற்கும் மூல் சில பர்வாக்கு தூரத்தில் இதேவிதமான மற்றொரு கல்லும் உள்ளது. அதிலும் வித்ராமபாண்டியன் திருவிதி என்று எழுதப் பட்டுள்ளது. அதில் "நாவாம் வகுப்பு" என குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியை வித்ராமபாண்டியன் ஆண்டிருக்கிறான். அவன் இவ்விதியை அமைத்திருக்கிறான். வீதியின் நீளத்தைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறான். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வீதியின் பெயரையும், வகுப்பின் பெயரையும் எழுதி மைல்கல் போல் நட்புருக்கிறான். அக்காலத்திலேயே வீதியின் பெயர்களைக் குறிப்பதற்கும் பகுதிகளைக் குறிப்பதற்கும் இதுபோல கற்கள் நட்புருக்கிறார்கள் என இதனால் அறிகிறோம். பண்டைய தமிழ் மக்களின் நகர்ப்புற நிர்மாணத்திறனுக்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

சோழர் கால இசைக்கருவி

தஞ்சை மாவட்டம், திருத்துறைப் பூண்டிச் சிவாலயத்தில் சோழர் கால இசைக் கருவி ஒன்று உள்ளது. இத்துறைப் பதிய அதிகாரிகளால் அதில் வாசகங்கள் இருப்பது அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. அதன் மல்லாண்டாரான சோழனோன் என்பவன் கோயிலுக்கு அளித்துள்ளான். அதிலுள்ள கல்வெட்டு 'இக்குடமுழா சமைப்பித்திட்டார் கோருடையார் மல்லாண்டாரான சோழனோனார்' என்பதே ஆகும். அதன் எடை 230.3 பவுன் என்ற குறிப்பும் அதில் உள்ளது. தற்போது அதன் எடை 70.3 கிலோ கிராம் உள்ளது. இதன்மூலம் அக்காலத்துப் பவுன், தற்போதைய கிலோவில் எவ்வளவு என்பதை அறிந்துகொள்கிறோம். தற்போது இது 'பஞ்சமுக வாதியம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. அக்கருவி சோழர் காலத்தில், 'குடமுழா' என்றே அழைக்கப்பட்டதென்பதையும் இக் கல்வெட்டின் மூலம் தெரியவராம்.

தேவடியாளை வெட்டினான்

தேய்வம் தண்டித்தது

புதுக்கோட்டை வட்டத்தில் மலையடிப்பட்டி வாசிச்வரர் கோயிலில் இக்கல் வெட்டு இருக்கிறது. புதுக்கோட்டைக் கல்வெட்டு, எண் 304 ஆக அச்சிடப் பட்டுள்ளது. கல்வெட்டு 17-18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. பூச்சிக்கடியையச் சேர்த்தவை அடிவாட்டேவை என்பவை, அவை நிருதெடுங்குளத்தில் ஒரு தேவடியாள் வீட்டுக்குச் சென்றும், அவள் அப்போது வேறு ஒருவனோடு இருக்காதது கண்டு விட்டான், காமம் கண்ணை மறைத்தது, அரோகம் மனோகம் மொது, அத்தேவடியாளையும் அவனுடன் இருக்கவினையும் கங்கிகளே கொட்டிப் போட்டான், ஊழலுக்கு இராசி விட்டான், ஊழலுக்கு அரூர்ப்பாதும் அவன் பார்வை இழந்தான். கெய்வமே தண்டித்தது போலும், தன் நிலத்தைக் கோயிலுக்குக் கொடுத்து தோஷம் போக வழிபாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்தான், அளத்ததான் இக்கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

கல்வெட்டு :

'புதுதாவிய வருஷம் கை மாதம் 11-ம் தேதி வாசிச்வரன்மையிக்கும் வாவுள்ள மங்கைக்கம் பூச்சிக்கடியில் இருபுறம் அடிவாட்டேவர் நிருதெடுங்குளம் தேவடியாள் வீட்டுக்கு மேயிருக்கச்சே மறுபடி ஒரு பிரமணனை அழைக்க விட்டிலே இருந்தபடியினாலே நான் அவர்கள் ரெண்டு பேரையும் கொட்டிப் போட்டு மலையடிக்கூட எந்த இடத்திலே கொண்டு கண்ணும் தெரிவான தெ போனபடியினாலே இத்தோஷம் போக வாசிச்வர ன்மாயிக்கு விண்ணுட வான் கன்றுபோட்டு அதற்குமே என்று வேண்டிக் கொண்டு எனக்கு கண் தெரிந்தபடியினாலே என்னுடைய காண்பான ஆடிவாடபான் நடிக்காது நான்செல்லி உட்பட்ட நிலமும் கல் போட்டுக் குடுத்தேன். இத்திலும் என்னம் சந்திதியில் சிலாசா கையும் எழுதிக் குடுத்தேன் இந்த நிலத்தில் பாதாமொருவன் பெசகு பண்ணிதான் வாசிச்வரன்மாயி சன்னிதி தொறொகியாதி போவான், கெய்வைக் களையில் காராம் பசுவை கொன்ற தோஷத்திலே போவான்'.

பல்லவன் தேவிக்குப் பிராக்ரிடித்தது

காஞ்சிபுரத்தில் நாகபிம்மனார் பல்லவன் காவலிய கம்பெண்டு ஒன்று கிடைத்தது. இதை மத்திய அரசு கம்பெண்டாய்வுப் பிரிவு 1954-ஆம் ஆண்டு படி எடுத்துள்ளது (ARE 360/1954). இதை காவெட்டு முதலியார் காவலுசெய்த தி. தி. சுப்பிரமணியன் கண்கள் படித்த அம்சங்களைக் கண்டு வைத்திருந்தார்கள். வராகம் மட்டுக் கிடைத்தது. இது குறித்து காவலுசெய்து குறிப்பு ஏதும் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் படித்த வராகத்தைக் கீழ் பதிப்பி்கிறேன்.

[இக்கம்பெண்டு பல்லவிகளின் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இதில் உணவு முதலியர் செய்கிற:-

பல்லவ அரசனுடைய தேவிக்குப் பிராக்ரிடித்தது அரசு ஆஜிய மருத்துவர் சேரித்த கொடையின் கணபன் தீர்த்து வைத்ததாக, அதற்காகச் சமணர் கோயிலில் வழிபாட்டுக்காக ஓர் ஊர் காணமாக அழிக்கப்பட்டதை இக்கம்பெண்டுக் கூறுகிறது.

பல்லவ அரசன் அழிக்கப் போக்தாரான், ஆண்டு 10-வது இவ்வரசன் முதல் தாசிரமனு! இரண்டாம் தாசிரமனு! என்றும் ஊரம் என்றபடியும் துவண் இரண்டாவது தாசிரமனுவிட, இராஜமனு- இக்கம்பெண்டு, இக்கம்பெண்டின் கோகாக்கிதேவி என்றும் அரசியைப் பிராக்ரிடித்ததாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது. காஞ்சிபுரத்தில் கணபன் தாராயத்தன் ஒரு சிறு கோயிலின் கோகமகாக்கிதேவி என்பவன் குறிக்கப்படுகிறான். ஆதலின் இக்கம்பெண்டு இராஜமனின் காவலத்தது எனலாம்.

இராஜமனின் சிவகுடாமணி என்று பட்டம் ஏதேனும் சிறந்த சிவபெத்தன், விவத்தரும் கணபன் தாராயத்தனாக காஞ்சிபுரம் காவலியன், அவனுடைய கோயிலில் இரங்கபதாகை, என்பவனும், கோகமகாக்கிதேவி என்பவனும் சிவ சிவாவல்கள் எடுப்பித்தது என்று இக்கம்பெண்டின் பிராக்ரிடித்தவை கோக மகாக்கிதேவி, அதை தீர்த்துவன் ஆஜிய பிரிமன் சேரித்த சமணத்துயன், அதற்காக அரசன் சமணப்பள்ளிக்கு வன் அளித்திருக்கிறான் இதிலிருந்து அன்று கணபன் சமயங்களுக்கும் கழக உதவு இருந்திருக்கிறது என்று அறியலாம்.

வி. பி. 7-ஆம் ஆற்றாண்டில் சமணத் துறவிகள் மருத்துவத் துறவியும் மாத்திரிகை துறவியும் சிறந்திருந்தார்கள் என்று அவர், இரண்டன்பதன் ஆகிய நாயன்மார்களின் காவலாற்றியிருந்த அரசுமேலும், இவை இவ்வகையத்தின் தந்த அறவும் செய்தியாகும் இதை இக்கம்பெண்டு உறுதி செய்கிறது.

சோழர் அரசு கம்பெண்டுகளின் அரசின் நிவந்தவாய்த்துறை மிகச் சிறப்பாக விளங்குவதைக் காண்கிறோம். புரவுவரி, புரவுவரிக்காரை, புரவுவரித் தீண்டுகளம், புரவுவரித் தீண்டுகளத்துக் கணபனியுடைய பகலிகள் சிறப்பாகக் குறிக்கப்படுகின்றன இக்கம்பெண்டின் குணமங்கலங்கிறான் என்பவன் 'புரவுவரி தாயன்' என்று குறிக்கப்படுகிறான். ஆதலின் பல்லவன் காவலியை 'புரவுவரி' பதனிகள் அழைத்தபட்டின் பிராக்ரிடி செய்யப்பட்டன என்றும் அறிவிக்கும் சமண சமயத்தின் ஆஜியன் என்றும் பிரிவு தமிழகத்தில் சிறந்த அரசிடம் செல்வாக்தம் பெற்றிருந்தது எனவும் அறிவிக்கும்.] - ஆதலின் குறிப்பு.

கல்வெட்டு :

- 1 ஹவீரீ தாநிககப் போத்தளாயற்கு யாண்டு பதினெட்டாவது
கோக
- 2 மாநேலியானா வடிவமுமாகும் பற்று வஸதகாத்தமணம் . .
காபத்தி
- 3 . . விவரமெனெய்வாம் உருவசகத்தோத் வலிபெய்வாம்
இறங்கலிட அம்மொழி கேட்டு ஐஜீவ
- 4 ■ உருவத்தது அவர் தெறி வறாமை இத்தக ஸீ பாசங்கனாத
பன்னி ஆசாபூ-ள் ஸ்ரணுக்கனெத் தந்
- 5 கௌதமதேத் சமணன் மாநேலியை மாமெத்யப பட்டிதத்து
அறங்கனெய்லாமிறங்கல் மீட்டு மஜீ ஸா
- 6 . . மலிமொடு கூற மதவஸு மகா கொண்டு வுஷத்தி நா
நவ்வறம் பேணி அறிவர் கோலிக் முநிவரு
- 7 முறையுறுகாது . . கஜே . . . எழிலிய . . . மலிழம் பன்னி
கொணப் பியர் பெற்ற அதந் கீழ்பாற்கெகலை
- 8 மலிவப் பட்டபுக்கு மேற்கும் மேற்பாற்கெகலை வடுக்கு
மொகருப தென்பாற்கெகலை காணுக வடகாண் வடபாற்கெகல்
- 9 கோமதினக்கு தெற்கு முன்னிய மொழிநின்றி மலிழம் பன்னி
அதற்புறமாக அணுக்கப் பாவவத் சரு . . .
- 10 விண்ணப்பத்தினா கொணதமறக் கோட்டத்து கோர் மனி
புண்டியு மெயிற் கோட்டத்து துண்டுணுக சேரி நாகர்
பட்டி தத்தி
- 11 . . . பட்டியாலிய நிலநு . . மாண நடத்து கண்காணி
மெய்காப்பாண அறிச்சவந் உடை
- 12 யாவ் மணி இருக்காளியு புரவுவரி நாசகன் சி குணமங்கலங்
கிழாணும் . . . உடையான் . . . வகா . . . திழ . . .

இரண்டாவது துண்டு :

- 1 ம் அகரக முதலாக பதி . . . .
- 2 து முன்னடத்தி மலிழம்பள்ளிப் புற . . . . க்க ௫
வள்ளுய . . .
- 3 க்கம் ஆபுழார் . . மாண ஆதேகாலும் அறக்கோவல்லதாழ்
கோவடி
- 4 வெக ஆற நீக்க மலிழம்பள்ளிச் சேரி என்று நாமங் குறித்து
பூரண
- 5 படிமம் பொலிவுற பொங்கி ஆஜீவகர் தம்மாள் மென் . .
- 6 இவ்வறங் காப்பாணடி என் முடி .
- 7 கொற்றங்கோன் த .

நீருக்கேயரினார்ப் பாட்டு

டாக்டர் இரா. நாகராஜி M.A. Ph.D.

முயல்வெட்டி என்றும் குறிஞ்சிப்பாட்டு என்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். பட்டினப்பாளையை வந்தி நெடுர்பாட்டு என்பதும் அதற்கோர், சங்கப் பாடல்கள் பதின் தொகுப்பில் 'மத்துப் பாட்டு' என்று அழைப்பதும் கலைஞர்களும் தெரியும். அவ்வாறு இருக்க இஃது என்ன 'நீருக்கேயரினார்ப் பாட்டு' என்று நினைக்கிறீர்களா? ஆம். இந்த சங்கப் பாடல்களை நினைவில் கொண்டுதான் நீருக்கேயரினார்ப் உண் இக்கல்வெட்டை நீருக்கேயரினார்ப் பாட்டு என்று கூறுகிறேன்.

சங்கப் பாடல்களைப்போல் இக்கல்வெட்டு முழுவதும் ஒரு நெடுங் பாடலாக ஆகியிருப்பதில் திகழ்கிறது. இக்கல்வெட்டை இயற்றாமை சங்கப் பாடல்களை தந்து அதற்குக் கலைதகவன், இப்பாடலில் சங்கப் புனைவு எவ்வளவு இவன் குறித்துள்ளான். இக்கல்வெட்டு கொள்ளம் மரயில் இயற்றப்பட்ட ஒரு சிறந்த இலக்கியமாகவு, கல்வெட்டுச் செய்தினை இளக்கியார் பாணியில் அமைத்தார். ஒரு புதுமை இலக்கியமாகவும் திகழ்கிறது. இக்கல்வெட்டு அழைக்கதில் தலை சிறந்த மாயனை இராஜராஜன் காணத்தது என்று அறியப்போது இன்னும் பெருமியம் அடைகிறோம். இராஜராஜனது அளவையில் அளவகளை எடுத்துக்கொண்டு சோழ அதிகாரியாகத் திகழ்ந்த வீதிவிடங்கள் சம்பவ என்பவனும் கொடுக்கப் பட்ட சொல்பவையு இது குறிக்கிறது. ஆதலின் கல்வெட்டு வீதிவிடங்களைப் புகழ்வதாக முடிவிறது.

மத்துப் பாட்டில் சில பாடல்கள் :

குன்று குழிநுக்கை நாடு கெழுவோனே	- மலைபடுகடாம்
குன்றிலன் கருனிய மலை கெழுவோனே	- பெரும்பான்
காவிரி புரக்கு நாடு கெழுவோனே	- பொருதர்
பழமுதிர் சோலை மலை கெழுவோனே	- மருகாற்றுப் பாட

என முடிவெடுத்து.

இப்படிவுகள் போலவே இக்கல்வெட்டும் வீதிவிடங்களைப் புகழ்ந்து தலைநாடு பொன்னிநாடு கெழுவோனே என்ற முடிவெடுத்து. இக்கல்வெட்டை இயற்றிய புனைவு பதனப்பாட்டுக்களை உண் கல்வெட்டு நினைத்தி இக்கல்வெட்டை இயத்தவர்களுக்கு என் புனைப்படுத்துகிறது.

இது கல்வெட்டைப் பார்ப்போம். மற்ற கல்வெட்டுக்களைப் போல இக்கல்வெட்டை அங்குண்ட அரசாங்க இராஜராஜனில் புகழைக் கூறுவதுடன் தொடங்குகிறது.

இராஜராஜன் - அவன் தாய் - அவன் பிறந்த மலையாளன் - குளம் - மலைவர் களில் - தலைநாடு கொய்ணர் - அந்த சங்கப் புனைவு கயிலன் விண்ணுலகெயிலிய கல் - அங்குள்ள சிலபிரான் - சிலபிரானில் வழிபாட்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம்

அதன் வருவாயில் காரி காரி யாகப் பெற்று வழியாகி செல்ல வேண்டும் எனப் படிப்படியாகக் கறி எதற்காக தபால் அளித்தவன் விதிவிடங்கள் கையன்—அவனை தடுத்தரு பொன்னி நாடுக்குவேன்” எனக் கவனம் இழக்கிறது.

பாட்டின் அமைதியும் பத்துப் பாட்டின் வயம் தெரிந் பாட்டுக்களைப் போகவே அமைதிக்குகிறது. தன் இளிய தமிழ், இளைய நாயர், சிறுக்க ளுள்வொரு பகுதியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்திளியை சிறுத்தருவே ளுள்வொரு பகுதியும் எட்டிப் பிடிக்கின்றன என்றும் அது நினைவான, அம்மயவது கையவான இளக்கியும் இது. சொல்லியினவரும் பொருள் செறியும் நினைத்து தித்தும் இக்கல்வெட டைப் பகுதி பகுதியாக அறிவது மிகவும் கவன பாக்கும்.

இராஜராஜன்

முதல் பகுதி இராஜராஜனைக் குறிக்கிறது. இராஜராஜன், தண்டமிழ் நாடார், செவ்வியப் பெருமான், அவந்தான் என்னவது பெரிய வீரன்! உறுதியில் வழியில் வந்த வண்ணம், எப்போதும் மாற்றரசர்களை எய்யான் சென்று புரல் கண்டவன், பாண்டுகர்களை நனிக் கு ஓட்டியவன், செரர் வயினைக் கையிப்பதியவன், கங்கபாடி இளைய பணிந்தவ, உயை இவனது செத்த தீவான் பதறிச் சாய்மயாயிற்று, எழாண்டவந்தாதத் கன் தண்டாயி வெற்றி ழண்டவன், தங்கள் மூவ்வேர் இளையதிக் பொறிகத் புயிர் சென்னைத் புதுக்க கட்டினா நோக்கிப் ண்ட செறுத்திவான் இவன், இவனது பெற்றிக் கட்டிக் கீழ் பருந் நாடுகள் கட்டினா, கையவது வெற்றிச் செப்பு காய்த் வன் சண்ட பாக்கை, தந்திரமாவன் எற்று எஜனாவனும் என்றும் புதுந் கெண்ட வண்ண இராஜராஜன் என மாபெருக் வீரனாக இவன் சித்திக்கப்படுகிறான்.

ஐய ஐய வென்றி நெபுழி பன்னிய வள்ளலையில் பணிவப்
பொன்னியை வினாவின் கதறுப் பகர்பரி
வெள்ளையினை செஞ்சுகளற்று எடுக்க கருத்துவினப் படுங்க
நன்னுறுப் பொன்னொன் வன்னுறு வந்தத்
தனியை வாக மன்க்காத் அங்கு
குழம்புபடு பெருஞ் சிறுபாட உருட்டிய
செஞ்சுடர் செவ்வீ செஞ்சுடர் கையவன்
வழிமுதல் வந்த மதறிபதி வழிமுதல் அடுபதி
நாபதி அகப்பதி கணபதி கட்டிடம் காவணம்
மதிமுதல் வழுதியர் வளர்ப்பு
மற்றவர் தேவன் அழுதுயர் அழுங்கலில் அழுங்கப்
செழுதியை வழுவித்த காஞ்சி அருத்த
செஞ்சுடிக் கவிங்கை . . .
புதுமலர் வாடை புனைந்து தொதுமலர்
கங்கபாடித் கங்கிக் கொங்கம்
வெளிப்படுத்த தருளி யளிப்படுக திருவிய
சாரல் மலையட்டுஞ் சேரன் மலையூட்டுத்
தாண்டிக் குளட்டின் பாவைக் கயட்டுத்
கொடர்நெய்க் கவகத் துண்ணு தெடுத்த
போபுரம் போவன கவகை மாபெரும்
புரிசை டட்டம் பொடிக்கப் புரிசைச்

கனகசூரியம் பண்டிதக் குழலினை மானினை
 கனகநாக முனைவோ கொன்று உண்டாக
 கொடுக்கக் கடவாது கொன்று நீர்த்து
 குழாயன் உகத்தொழ நழுமண் உவரம்
 கொண்டு கண்டி கிட்ட குழிப் பண்டி
 தங்கள் கிதகனகக்கொர் தடவண் அழதிய
 மொகது புதிப்பெக்துப் புழக்கத்
 துங்கத் கொடுநீர் நீரை கொடுத்தி மிக
 ஓர்ஆற வெங்குண்டகயிற் திரட்டை வெண்கவரி
 தெற்றிய அனகத் இவள வெற்றிபுள்
 வீற்றிகுத் தருவிய வேற்கு- பண்டிடுத்
 தண்டிபிற் தடவண் சண்ட மராகரமன்
 இவ்வழைத் கண்டன் செம்பியர் பெருமான்
 செத்திரு மடந்தைமன் சிராஜராஜன்

இராஜராஜனின் தாய்

இக்கனக சாஜராஜனின் சிறப்புக் கூறிய கல்வெட்டு இவ்வது தாயை
 இப்பொழுது கூறுகிறதாய் மானினை இப்புவியைப் பெற்றெடுத்த இவள தாயைப்
 'புனிதையா' பயத்த பொன் மான்' எனது கல்வெட்டுக் கூறுகிறது எய்கனது
 உவந்தக் கற்பனை! சோழர் கெளடமயம் இவ்வெத்களியை எடுத்துக்கொள்
 பட்டுகொ புலனா ஈயினையுதறு. புவி என்னும் சொல் வீரததைக் கட்டுவிகா
 டுந்து புவிக்கொடியுடைய சோழன் கல்பனதயாக் கட்டுகிறது என்பது புலனின்
 திதனாகது எடுத்துக் காட்டு. பெண்களின் சிறப்பினைத்தயும் பூண்ட இராஜ
 சாஜனின் தாயை பெண் மான் என்னும் கல்வெட்டு அவளை மாதலிற் கொடி
 என்னும் கனகத்திறத. இப்புவியினியத்தாய் இராஜராஜனின் தந்தை கந்தர
 சோழன் இறந்தபொது கனகாடன் தீயாவத்தான் பூகப்பாண்டியன் இறந்த
 பொது தடுகத கககினை இவற்றது தீயாவத்தானே பெருங்கோப்பெண்டு தனன்
 மாரிய வத்தகன் கவ்வா! கொடித்து விட்டெலிபுர் தனது கணவனின்
 சமத்திலின் மத்திலினும் கவனது திருப்புவத்திக் முயங்கிய உத்தமி என
 அவனைப் புத்தெறுத கல்வெட்டு

இத்திர சமானன் இராஜர்வந்துன் என்னும்
 புனியைப் பயத்த பொன்மான்
 கலியைக் கரந்து கரவாக் காரினை
 காந்த உழைமாய் பிரிந்து முழங்கெரி தடுவணும்
 தீயமான் பிரியாத கதவா
 மிகப் பெறுத் துண்டா விளக்கு

அனரசர் தப்பெருமா னதுவ செம்பெருமான்
 பனகா வன் கயிற்றுப் பூறிய வினாசெயு
 மாதலிற் தொங்கக் கணியுடி வளவன்
 கந்தர சோழன் மந்தர தாரன்
 திருப்புவ முயங்கத்தேவி . . . . .

மகீயர் குனதெய்வம்

இராஜராஜனின் பெற்றெடுத்தகடையெய செறத்த இயங்குதமிழ் தன் கணவனுடன் தீயாய்ந்த தெய்வப் பெண் எனில் அன்னத் தெய்வப்பக் கடையும் இவளுமே! இவ்வளவு செந்த பெண் பிறக்கப் போது பெற்றது மகீயமான குணம், இராஜ ராஜனின் தாய் மகீயமான குணத்துதித்தவள்)

அன்னளவு செந்த மகீயமான குணத்தோர் தங்கள் கணதெய்வமாகப் போற்றிய புண்ணியக் கோயில் திருக்கோயிலுளர்க் கோயில், அய்யூர் தென் கிருக்கோயிலுள் எந்தமறக்கப்பட்டது புண்ணிய அக்கோயில் பெண்ணை சுற்றங்கொயிலுள்ளது, குடதிகையிற் கோன்றி அரு, சந்தனம் றதலிய காசனை மரங்கள் திளந்த குன்றிக் உச்சியிலிருந்து பாய்ந்து புது மதஞானும் கலிங்கனும் ஆங்காங்கே விளங்கப் போனவெனும் அங்கனாடன் பாய்ந்து வரும் அரு பெண்ணையாறு, அக் கோயில் உள்ள கரை புண்ணிய தீர்த்தம் என வணங்கப்பெறும்.

விழப்பாடல்

வந்துதித் தருளிய மகீயர் திருக்குளத்தோர்
அன்னம் யாக நமருத் தொன்மைமிக்
வனதெய்வ மாகக் கொண்டது நயநிகல்
கணத கொதித்து கலிங்கொளக் கதிர்நுதித்
துவசத் தொடுத்த கணதமதிற் குழாய்
புளாப் புதவக் கணக்க கோபுர வாயில்
மாட மாளிகை விதித் கோசுத்தன்மைக்
தென்திருக் கோவனுளி சாததம்றக் கவன்றது
மிசாய் நடக்குக் கறுழி நண்கு
காப்பழங்கக் கானகஞ்ஞம் கழிச்சத்தனமும்
தானார திரைச் சரளமு நீளார்
குறிஞ்சியும் கொதுகழம் முருவிய் குய்தில்
பறித்துடன் வீழப் பாய்ந்து செறித்துயர்
புதுமகவு இடறி போரக் கலிங்கு இடந்து
மொதுமொது முதுகிரை விவகிக் கதுமென
வன் கரை பொருது வரூபுளல் பெண்ணைத்
தென்கரை உள்ளது தீர்த்தத் துறையது

கபிலக்கம்

மகீயர்துளத் தெய்வமான அக்கோயில் இருக்கும் கல் கபிலக்கம் என்று அழைக்கப் படுவது, அம்முதலியிற் புண்புகு விளங்குவின சங்கப் புண்பல் கபிலன் அவன் பாரியிற் பெண்ணை மகீயமானுக்குக் கொடுத்து நன்பணி தீர்த்ததென எண்ணி விடு பெற்றை நினைந்து தீயிற் பாய்ந்து உயிர்தீர்த்த இடம் அக்கல் என்று கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

மொய் வைத்தியனு முத்தமிழ் நான்மைத்
தெய்வக் கவிதைச் செஞ்சொற் கபிலன்
முள்வண் தடக்கை பாரிதன டைக்கல்ப்
பெண்ணை மகீயந் குதலிப் பெண்ணை

அப்போது அப்போது அந்தப் பக்கத்தை
மீண்டும் மீண்டும் பார்த்துக் கொண்டு
கொண்டிருக்கிறேன். அப்போது அப்போது

சமீபப் புதுவதிச் சென்னைப் புதிர் சிவ பதிர செந்திரசீமா இக்களமெட்டுக் கூறு
 நெறு. அப்போது அங்கே பெண்ணைப் பிளைய்குடி கொடுத்தார் என்பது ஒரு செந்தி
 இழைக்கப்பட்டதாக அங்கம் அருகே பெண்ணை தீப்பாத்தது உயிர் தீத்தார் என்பது
 மற்றொரு செந்தி.

“பாதி தன் அடைக்கலப் பெண்கள் மீய்மீக்கு உதவி” என்பது கன்ஸெப்டு மாதகம். அடைக்கலப் பெண் என்று ஒருவரைத் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பாதி மகனின் இடரை என்பது எங்கச் சொல்கிறது.

தமிழ்நாடு அறிஞர் (புறம், 117)

சென்னை நகர மன்றம் (4-9-113)

இவர் யாரென்றால் ஸ்ரீராமன். இவ்வாறு பாரி மகனின் (புறநா. 201)

பரந்தேவசுதிரைப்பீற் பரமீதவளிர் (பு. மம். 201)

என்று கவிஞர் பாடிய பாட்டுக்கள் பன்னவரிக் கருவின்னா. பாசு மகனார் பாடிய பாட்டின் யார் எச்சுதரர் இவரே எனப் பன்னவரிக் கவித்துள்ளனர். அவை மன்னார் பாடல்பாசு பாடுகை கொண்டு போய்வான் பார்ப்பு விடுதது கவிவர் பாடியது (புறநா. 11) என்றும் "தன்ன மன்னார் கொண்டு போம் கவிவர் பார்ப்பு தெருவி நின்று சொல்லிவது" (புறநா. 11) என்றும் புறநாட்டாரத்தில் பன்னவரிக் கவித்துநிபுக்களும் பன்னவரிக் கொண்டு வந்தன என்பது இரூக்க கவிமொட்டிக்குப் பெண் பாட்டு குறிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது மேலும் புறநாட்டாரத்தில் கவித்துநிபு கவினை பாசு மகனார் பாடல்பாசுப் பாடுத்களின் மன்னாருவிக்இதது. அன்று கவிவர் பாடலின் பெண்ணை மகிழ்மனனுக்குக் கொடுத்தார் என்பது கவிமொட்டுக் கருவிதது.

தமிழ் நூலகப் சரிதை என்னும் தொகுப்பில் பாதி மகவிரைப் பத்திய செந்திரன் உள்ளன. பாதி மகவிரைக்கு அங்கு வ சக்தனை என்று பெயர். இவர் கவிச் சூகசனாவைய மீட்டாமாளுக்கு ஏனோ செய்து கொடுத்தனர். அம்மகி வன் பெயர் தெய்வக்கல் என்பதாகும். இப்பணம் இருக்கே-வனுளில் நடத்தது என்ற செந்திரன் தமிழ் நூலகப் சரிதையில் காணப்படுகின்றன.

"சேரன்கோயில் சேரன் செழும்பூத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. தான் வந்தது அங்கு. அங்கு இருப்பவர்கள் எல்லாம் அவருக்கு உரிமை இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அவர் அங்கு இருந்து வந்தார். அங்கு இருப்பவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அவர் அங்கு இருந்து வந்தார். அங்கு இருப்பவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அவர் அங்கு இருந்து வந்தார்."

என்பது ஒரு பாடல். இப்பாடலின் திருக்கிரவணூர் அரசன் ஆங்கனவையை மணந்து கொள்ள இசைத்துள்ளான் என்ற செய்தி காண்க. 'சங்கனவையையும் சுடத்தான்' எனறும் ஒரு பாடல் காண்க. மேலும் சில பாடல்கள் ஒரு பெண்ணுக்கு மட்டும் மணம் நடந்ததாகவும் குறிக்கின்றன. ஒரளவு, பாண்டியனைத் திருமணத்துக்கு வர ஏற்பாடு செய்தான்.

... ..

பெரியவரை பெண்களுக்கு விடாமல் பத்திரம் கொடுத்தான்
எண்டு வருக இவ்வயத்து.

என்று உள்வது. அதேபோல் சேதம், சோழன், பாண்டியன் துவை ஏழையும் வந்த
தாக்கடனும் பாடல்.

"சோழன், பாண்டியன், பாண்டியனார்
மங்கலம் வருவது வந்து திருநீர் மணப் பத்திரமே"

என மங்கலம் ஒருவரையே குறிக்கின்றது. திருமணம் திருக்கோவணூரில் நடத்தது
என்று ஒரு பாடல் குறிக்கிறது.

கருணைமாமன் இந்த வடம் கணம் காலமும்
வாழ்க்கை மாணவர்கள் கோவல் பெருமணத்து
நம்புபார் தாழ்க்கைமாண்ட நன்னெய்து தயிர்த்து
பெருமணம் பாடல் பெயர்"

இப்பாடல்களிலிருந்து ஒன்று புறப்படும் பாடல் மகனின் ஒருவரை மகிய
மாமன் மணத்து கொண்டான். அத் திருமணம் திருக்கோவணூரில் நடந்தது என்ற
செய்தி இராஜராஜன் காவல்கள் கல்வெட்டில் குறித்ததுள்ளது. தமிழ் தாவயர்
சரிசுதலிதும் காணப்படுகிறது. தமிழ் தாவயர் சரிசுதலி, பி. 17ம் நூற்றாண்டில்
எழுதப்பட்டது என்ற தமிழ் பேரறிஞர் மு. அருணாசலம் கருதுகிறார்.
ஆதலால் கல்வெட்டில் காணப்படும் செய்தி மிகவும் அண்மையில் காலம் வரை
கருக்கிலிருந்தது என்பது தென்கு.

சோழன் வீரட்டானம்

இவ்வளவு செழிப்பு காத்தது திருக்கோவணூர் வீரட்டானம். எட்டு வீரட்டா
னம் என்று புகழப்படும் வீரட்டானங்களில் இதுவே தொன்மையானது. பெரும்
யோதகன் என்றும் வந்து தங்கும் பெருமையுடையது இங்கு ஆகலினைத் தொழும்
அத்தனாகக் கூடமத் தொழில் எழுதபது அர்ச்சனை புரிவர். எழில்மிகு பாண்டியன்
தாழ்க்கை புரிவர். இவர்க் காலகம் என்றும் இவ்வளவாக இவர்க்கும் ஒளி
தினைத்து. பகதான என்றும் மணத்தினைத்து பாடுவர். அரதன் என்றும்
பெருமலி விவகினைப் பிளக்கம் கடை பகதர்கள் குடியிய புண்ணியத்தனம், சரி
கோவன் என கோவணூர் வீரட்டானம் கல்வெட்டில் புகழப்படுகிறது.

புனல்வாய் பேரெட்டான வீரட்டானம்
அவினத்தினும் அனுதியையது நினைப்பினும்
உணர்த்தற்கு அரியது பொருள் உள்ளது
புணர்த்தற்கு இனியது பொய்க்கை கரைவது
சந்தன வனத்தது சண்பகக் கானது
நற்குண வனத்தின் நடுவது பத்தம்
அரும்படை பெண்பூங் கரும்பிடை துணித்தர
ஆட்டொலி ஆகை அவலது பாட்டொலி
அருங்கைக் கண்டயர் பெருங்கைக் கண்டவான்
பகத்தாட்டியை செத்தென் பழனத் தகம்பார் கணியும்
..... அருங்கை அரிச்சனை முற்றிய

நான்முறை தெரிந்து நான்முறை கணரிக்கு ஆங்கு
 அருச்சுறு விதியொடு தெரிச்ச ஆகாமத் தொழில்
 முன்னெ பெயருடைய முப்புரி நானோர்
 பிரியாத தன்மை பெருந்திரு உடையது
 பாடகச் சீரடி பனைபுனைப் பானையர்
 நாடகத் துமுதி நவின்றது
 சேடகச் சண்டையம் சண்டையம் தானமும் காளமும்
 கொண்டதீர் படகமும் ஈவிறு மத்தனங்கனும்
 கரடிகைத் தொகுதியும் கைம்மணிப் பகுதியும்
 முருடியவ தியிலும் முழக்கமும் மருள்கரு
 வால்வளைத் துணையும் மேல் வளைத் தணையும்
 கருப்பொலி கமகமும் கடலும் எனக் கருவி
 திருடொலி திருட்டலி சீனத்து கிருடொலி
 பதகர் தம் பாடக பயின்றது
 முத்தமிழ் தாவலர் நாற்பலி நவின்றது
 ஏவல் அருவையுமோடு அகர எனக் குனிந்து
 அடிமை செய் பகுதையார் பகுதிதேய் பகுதையார்
 அருவம் முக்கணவைய உருவது படகார் நிறுவது
 மயவணவர் தெழுவுவ களவவர் மெற்றவது
 மறநாட இன்ன வளக்கொள் மெற்ற பதாமை
 தெற்றும் கொழுநீழை சிவபுரத்தாற்ற

கேவலனுக்கு தானம்

வீரட்டாகத்து உரைசெய்த பெருமானுக்கு வழிபாட்டிற்குத் கொடுத்த தானத்
 தையும் கவிலைக்கு பாடனாகவும் கொடுத்தனவாக. கொடுத்த தானம் 3 தலக் குடி
 என்னும் வர நிசமாகும். இத்தலம் 12 சாண் நீளம் ஒரு 3 சாண் என்னும் அளவு.
 இந்த 12 சாண் கோல அளவாக 160 குழி கொண்டது ஒரு மாநிலம். 6, 3 வலி
 நிலம் இவ்வாறு தானமாக அளிக்கப்பட்டது. (சதுரேறடிதிறை 20 மா கொண்டது
 ஒரு 3 வலி) இத்தலத்திலிருந்து 41 மா நிலத்துக்கு 6 கணம் உருவமாக 720 கணம்
 அளிக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து வரும் வருவாயிலிருந்து
 என்னென்ன செல்தக வேண்டும் என்றும் கவிலைக்கு குறிக்கிறது.

பண்ணுள் நிலப்பற முன்னுள் உரவேன்
 செவ்த தானம் தேவம் அடியில்
 அனையப் பாடுவ அனந்த உடையம்
 காண் பன்னிதொடும் சனந்த தனிக்கொள்
 போற்றுவ வளந்த நூற்றறுபது குழி
 மா கொண்டுக வந்த வேலி ஆறே காலில்
 அந்தக் கிறந்து நீயெவ நிலத்தாம்
 நீங்கா தெற்றுகை ஆப்பொரு மாவிற்கு அறுகலமாக
 கொழு நூற்றறுவாரும் கூட்டி அளந்த
 எழுதுவதற்கு அதில் இறை மகற்கு உரிமை
 தாழி எட்டாள வழி அட்டானக்

கருங்கால் ஒன்றும் செங்கை இரண்டிட்டு
 அளந்த தென்வாற் றலாதினில் களைந்த
 நிவந்த தலைம நினைவில் உலந்து
 நஞ்சுண்ட வர்க்கு அமுதுண நயந்த
 ஒத்தென் வடிவாப் பத்தென் குத்தல்
 பழ தென்வாசி பன்விரு நாழிகு
 பதினை இரட்டி தென் பதினை இரட்டியும்
 குறுவாளான நெடுவாண வலிக்கு
 ஒரிந் நாழி யுள்படுத் தயர்ந்ததென்
 நாவெட்டான நாழியும் மெ . . .

மினகு முப்பிடிக்கு செவ்வக் குடுத்த தென் னஞ்ஞாழியும்
 குழ் கறி துவந்த போழ் கற் கொள் தென்
 நால் உரி உருக்கிய தறு தென்
 உழக்கரை தனக்கு ஸழக்கரை மின்னின்
 ஸந்தநாழியுத் தவிர் முந்தாழிக்கு ஆங்கு
 அநுநாணுழியும் அடைக்காய் அரிதுக்கு
 பத்திரு உழக்கம் பரிசாரகமான
 நால்கிணுக்கு தென் அநு நானுழியும்
 நிரமையப் பன்னிப் பெருமையுக்கையும்
 இத்தன ஒருபந்தத் தந்த முன்னுழியும்
 ஆக தெருவாழா என் நந்திவசம்
 அப்பரிசு இயற்றலில் அநு வகை இருதுயும்
 இப்பரிசு இயற்றி எழுந்த நோன

தேவன் கடியிலிருந்து வந்த தென் 720 கையம் கொண்டு செவிய வெள்ளையனை

நான் 1க்கு அழைப்புகு 18 குத்தல் } 22 நாழி தென்
 பழதென்வாசி 12 நாழிக்கு }

மினகு 3 பிடிக்கு 3 நாழி தென்
 கறி 4 உரி
 தென் 1; உழக்கு 3 நாழி
 தவிர் 3 நாழி 24 நாழி
 அடைக்கலாழிக்கு 12 உழக்கு
 பரிசாரகர் சுவர்க்கு 24 நாழி
 விறகுக்கு 3 நாழி

பிற ஸர்க்களில் அளிக்கப்பட்ட நிலங்களின் அளவுகள்

கொல்லாநிலம்	15 மா நிலம்	இனுப்பைக்கால்	3 மா ..
மேட்டாக கொக்கில்	3 மா ..	புள்ளியிழை	3 மா ..
ஆலகு செறு	5 மா ..	ஆக மொத்தம்	32 மா நிலம்
தெங்காச்செறு	2 மா ..		

இத்திலங்கள் அர்ச்சுனாபாகத்திற்காக அளிக்கப்பட்டன, மேலும் பிற இடங்
 களில் கொடுக்கப்பட்ட நிலம்.

முதுவகைப் புதிற் 19	36 மர	கனசி நிலம்	10 மர
பாடகல் புதிற் 19	36 மர	காடகல்புதிற் 19	2 மர
பாடகல் புதிற் 19	36 மர	கனசிமரபுதிற் 19	8 மர
பாடகல் புதிற் 19	36 மர		

ஆக இவ்வாறு தந்த மரம் தெம் 322 கவழம் 66 களமும் ஆகும்.

மரபுதொடர் புதிற் 19 க்கு 267 கவம் தெம் வந்தது (200க்கு 33 குதையு)
இவற்றில் இடந்த வந்தது கொண்டு

அரதுத்து 1 தாணி தெம்

தெம் 3 பிழக்கு 6 நாழி

தமிழ் 3 நாழிக்கு 6 நாழி

அடைக்காது 6 மர

அபிமேகம் சென்ற மரபுதொடர் 1 குதையி 1 நாழி.

தெம் படித்த வந்த மரபுதொடர் 1 குதையி 3 நாழி

மேலும் தாண்டி 80க்கும் இவை பண்பட்டன. இவை தவிர அலியூர் என்ற
கனசில் அணர் கொயினுக்கு கொத்தமான மண்ணிச் சந்தும் (முத்தைய பவர் தம்
அதாரம்) நீதி 3+3+ வேலி நிலம் இதிலிருந்து வந்த தெம் நீர் வருபவர்
களுக்கு கொடுத்து கொடுக்க நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

32 நாடகமாளிர்க்கும்

பந்தாசாரியருக்கு

தந்தைத்தொடர் 33 இவற்றிப்போர்க்கும்

மோலி ஒருவனுக்கும்

திருவாய்ச் சென்ற ஒருவனுக்கும்

கொடுக்க நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

புதுமலர் கிழிந்து மதுமலர் கொலைப்

புதுமலர் கொலை உன்றார்ப் பழநிலம்

இரட்டி முக்காலிற் தந்த பதினாஞ்சு மொட்டுக்

கனசில் கவர் மூன்று மாவும்

அதன் சென்றில் அங்கு மாவும்

திரண்டிமல் புனை தெய்வச் சென்றில்

இவற்றிற் மாவும் இவற்றிமல் கவிரண்டும்

கெல்லாதித் தெருள் புல்லாவிப் புறம்

அங்குமொடும் கூட பு அங்கு நிலக்கொடை

அங்கு இரண்டிமல் மர மூப்பத்திரண்டும்

மென்று உணர்ந்த நாணு என்பவழி

அத்தமல் அனைவர்க்கும் அரிசாரா போகம்

தந்தபிசைத் துடமலர்ப் பொய்கைப்

மோதகர் பழைய புதுமலர் கொலை

சென்றி பண்புக் கவிரண்டும்

கொட இவ்வாறுமல் கொட்டமில் கவிரண்டும்

மொபொத் புதிற் கொடுக்க தந்தது

கொடை அத்தமல் மால் கொண்டு கொடுத்து

பண்ணைக் கோலால் பண்ணை முழித் தொலை
 மணங் கொண்டிரண்டு முணங்கல் பூண்டி
 ஒப்பத் தொறுமா முப்பத் தறுமனவும்
 மிகவந்துயர் புனல் பகவந்தக் கழனி
 எட்டு முதல் இருபது மாவும்
 மட்டளித் பூத்துழாவிய புனல் மாத்துழால் வேல்
 ஏவிய எட்டு மாவும் வாலியிசு
 கோடெறு பழனக் காடெறு மாநிலம்
 அஞ்சும் களரிநிலம் பத்தும் நெஞ்சத்
 துள்ளத் தஞ்சு புனல் உரவுக் கடனுலாயம்
 பள்ளத் திரண்டும் பாவரும் கணியக்
 கழனியில் எட்டும் கைகவந்து ஈரப்பில்
 உழனி

மேற்படி காலால் பாற்பட வளந்த
 இங்குடனவர் பாங்குடன் தொகுத்த
 மெஞ்ஞாற் றுரைசையில் மேதகு தூதெல்
 அஞ்ஞாற் திருபத் திருகவும் என
 மற்றைத் தொனையில் மதிவளர் சண்டயோவ்
 பெற்ற வாரம் பிழையறப் பேசில்
 ஐம்ப திதிறைஞ் சொடு மொய்ப்புறு
 பதினொரு சலத்தொடு முணங்கல் பூண்டியில்
 கறைதெல் நஞ்சை நீக்கிப்

புஞ்சை நானமா மாத்தால்
 கலவரை பான வரையறை அறுகவும்
 ஏற்றிப் பெறுகல வளவை மூன்றொடு
 முப்பது குறைந்த முன்னூற்றுக் கலத்தில்
 மற்றக் கண்ணுதற்காக நிலத்த வகுவந்த நிலந்தும்
 நலத்தகு நான் ஒன்றினுக்கு நால் முன்னூறி
 பாலிறத் தன்மை தாழிநக் குத்தல்
 அரிசியி மான நென்னு வரிசையில்
 குறுபவன் கூலி யேற்றி பெறுவன
 பேணிய பழநெல் தூணியுங் காளியவை
 அமுது புகழ் நெய்யமுது முப்படி
 பெள்ளக் கொடுத்த நெய்குறு நாழியும்
 பொழுது மூன்றினுக் கிழுதுபடு செத்தயிர்
 ஒரு முன்றாழிக் கிருமன் னாழியும்
 அடைக்காய முதுக்கு ஆறு உரியத்து
 அத்தனாக் குருவன் அபிஷேகம் செய்ய
 தந்தன குறுணி முற்றைந்த நாணுழியும்
 மறைவேல் செய் மாண் இரண்டினுக்கு
 குறைவறக் குடுத்த நெய் குறுணி நாணுழியும்
 இரண்டினுக்கு மேரான் பாக

தண்ணிய நகரத்திரமென நய்வேன்
 எண்ணிய திருவிளக்கு எண்பதும் கண்ணன்
 காவியர் கயர் கயல் பாயில் ஆயிர்பூரதனில்
 திக்குடைவிலும் முக்குடை வளர்தம்
 அறப்புற மான திறப்பட நீக்கிச்
 சாலி விளைநிலம் வேலி பாக்கி
 முதல்வதின மூன்றே முக்காவே அரைக்கால்
 இதன்தனி வந்த இயல்வகை உரைப்பில்
 ஒப்பத் திருஅணையவர் முப்பத் திருவர்
 பாடல் பாயின்ற நாடக மகளிர்க்கும்
 நெஞ்சா சார நிறைவொடு குறையா
 பஞ்சா சாரியப் பகுதி போற்கும்
 நகரப் புதுமலர் விரி நத்தவானம்
 இறைப்புத் தொழில் புரிந்த இருத்தவத் தோர்க்கும்
 போகி ஒருவனுக்கு நிவேகமுடைய

செஞ்சடைக் கடவுள் திருவாய்க் கோழி
 தஞ்சடைக் கடினகயன் தனக்கும்

பாட்டுடைத் தலைவன்

இந்நிவந்தங்களைக் கூறும் கம்பெட்டு இவற்றை யார் கொடுத்தார் எனக்
 கூறும் பகுதியில் விதி விடங்கள் கம்பன் என்பவன் இவற்றை எளித்த கொடையாளி
 எனக் கூறுகிறது இவ்வின பாட்டுடைத்தலைவன்; இவனைக் கூறும் பகுதியும்
 படித்தல் படித்த இன்புறத்தக்கது.

இவ்விதி விடங்கள் இராஜராஜசாமுந்ருடைய அளவியில் அறங்களை எடுத்துக்
 கூறும் கதிகாரி இவன் அம்பர் நாடக, மணந்தடி நாடு உயர்த்தடி, இராமர்,
 முதலிய வர்களை உடைபவன், அரசனது ஏவல் போனது இருந்த மாற்றுகளைத்
 தண்டித்து புனிச் சென்னத்தின் புசுழ் நெக்க உழைத்தவன், நித்தவிரைபன்
 என்னும் அருளியொழி என்னுர் பெயர் பெற்ற இராஜராஜனது காரியத்தைத்
 தவிர்ப்பது எக்காரியத்தைவும் நினைந்தவன், வெயிராறுடைய நெற்றிக் கண்ணை
 யும் சித்தாமணியையும் போன்ற புசுழ் பெற்றவன், யானை ஏற்றத்திலும்
 குதிரை ஏற்றத்திலும் நெற்றவன் இவ்வளவு நெறப்பு பெற்ற கம்பன் ஆகிய
 விதி விடங்கள் கரும்பாலைகள் நிறைந்த பொய்வி நாடு நெறவன் எனப்படல்
 முடிவெறு.

நெஞ்சில் விதித்த முறைமை மதித்து நோக்கி
 இன்னவை பிறவு இராஜராஜன்
 தன்னைவ முன்னற் தத்துவ நெறியின்
 அறங்கள் யாவையும் இறங்கா வண்ணம்
 விஞ்ஞா பனத்தால் மிகவெளிப் படுத்தினான்
 அன்பது வேலியில் அண்டுகன் தகர்க்கும்
 ஒன்பது வேலி உடைய உரவேன்
 கொம்பர் நாடுங் குளியலார்ச் சோலை

அம்பர் நாடன் ஆவல் குடிக்கோன்
தெண்டினை பழனத் திரைமூர் நாடன்
வண்டினை தயர்ப்பொழிக் மணற்குடி நாடன்
நெரிய அருமொழி நித்த வினோதம்
காரியம் அவ்வது காரியம் நினைபா
தாராண் தலைமை உற்பக சதுசன
போராண் தலைமை புணர்புயத்து உரலோன்
கத்தொழிக் கேனா தேத்தொழிக் முனைந்த
கண்டகர் கரிசறக் துறிசற் கரிசெக
மண்டல கத்தியிக் வடிப்புவி வளர்த்தோன்
வான்பால் மதிபுழம் வணம்புரி இடம்புரி
ஆம்பால் வடுபுழம் விரிசடைக் கடவுள் நெற்றிக்கண்ணுழம்
நிலத்தவர் நினைந்த தெற்றிக் கண்ணுழம்
சிந்தாமணிபுழம் போலப் பிறந்த புகழோன்
கோலக் கருங்கனிற்று உழவன் சுப்பந்தடிகள்
மாதிரிடங்கு வருபரிவக வீதிவிடங்கள்
மென்கருப் பாலை தவத்தருத் தண்டலைத்
தடநீர் தவத்தரு பொன்னி நாடு மிறுவானே

கி. பி. 1000ல் சங்கப் பாடல்களின் செல்வாக்கு

சங்க நூல்கள் கி. பி. முதல் அவ்வது இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை என்று காவாற்குளியர் கூறுவர். இவை எழுந்த ஒரு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் பின்னர் இராஜராஜன் காவத்தி (கி. பி. 1000) சங்க இலக்கியங்கள் பின்பும் சிறப் பாகப் படிக்கப் பெற்றன என இவனால் அறிவினும். இராஜராஜன் செத்தயிழைச் சிறப்பாகப் போற்றியிருக்கிறோம் என்பதற்கு இக்கவிமொட்டும் ஒரு சான்று. கி. பி. 1-ம் நூற்றாண்டில் இராஜராஜன் காவத்திச் எழுந்த சில பாடல்கள் இது போல் ஆசிரியப்பாவில் அமைத்தனவாகக் காணும்போது இந்நூற்றாண்டில் சங்கப் பாடல்கள் பெரிதும் உலர்ந்து படிக்கப்பெற்றன என்பது தெளிவாகும். நக்கிரதேவர் இயற்றிய நிருக்கண்ணப்ப தேவர் நிருமதம் என்னும் பாடலும், கோயப் பிரசாதம் என்னும் பாடலும் தரபிவாண்டார் தம்பி பாடிய ஆளுடைப்பிள்ளை திருத்தொலை மூதலிய பாடல்களும் இது போன்று ஆசிரியப்பாவால் ஆவ் சிறந்த பாடல்களாகும். இவை அனைத்தும் இராஜராஜன் காவத்திச் இயற்றப்பட்டவை. இவை நெடுந் பாட்டுக்களாக அமைத்தனவெனினிருந்தும் இராஜராஜன் காவத்திச் சங்க மொழி மறு மலர்ச்சிபெற்றது எனத் தெளிவலாம்.

ஆதலின் தொடக்கத்தில் கூறியதுபோல் இப்பாடல்கள் நிருக்கோலினால் பாட்டு என்பது பொருத்தமே. இப்பாட்டின் சில மேலும் ஒன்று பாடல்கள் உள்ளன அவற்றிலிருந்து வீதி விடங்கள் சுப்பனுக்கு மதரிமாவை மூவேந்த வேளான் என்னும் பட்டம் இருந்தது என்று அறிவினும்.

வீரட்டானத்தாரின் முடியும் வைக்கப் போன்னுமான் பு அளித்தான். ஒன்று மூன்று பொன்னும் பு வேளப்பாடுடன் கூடிய மணிப்பட்டம், ஒன்றும் அளித்தான் மேலும் தாது பொன்னும் சிலவிடங்கள் ஒன்றும் அதற்கு வேண்டியினால் வீட்டம் ஒன்றும் செய்து அதற்கிடம் பொன் போர்த்துக் கொடுத்தான் என்றும் அப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.

வேலியர்கொன் விதிவிடங்கள் விறல் கம்பன்
ஆலியல் மான் சொழனதுகாரி-கோவல்
படியின்மேல் பொற்பூப் வைங்கோவல் வீரட்டர்
முடியின்மேல் வைத்தான் முயன்று.

பொன் முக்கழஞ்சால் மணிப்பட்டம் பூப்பூசித்தது
மின்மிக்க கட்டளமந்து மேற்கட்டி சொன்மிக்க
கோவலான் வீரட்டற்கு எத்தான் குலவேலி
காவலான் வாழ் கம்பன் கண்டு

சென்னி திறல் வீராஜராஜற்கு பாண்டு திகழும் இருபத்தேழில்
செழுநீர் வேலி
மன்னியவம்பன் மறுமலைய மூவேந்த வேளான் விண்ணாய்த்தால்
மணிநீர் கோவல்

வேண்ணியல் சீர்வீரட்டத்தில் இலங்கமொன்று பொன்னூற்றும்
செய்ததற்கு வெள்ளிப்பீடம்
பண்ணிய தொன்னூற்றும் முக்கழஞ்சை அம்பொன் போர்த்ததும்
அங்கமுழஞ்சின்மேல் பத்துமாயே.

மாபெரும் வீரன் இராஜராஜன். அவன் என்ற சமயத்தால் மலையமான்
குலத்தவன் அம்மலையர் குலத்தவன் திருக்கோயிலார். தனது கனாபெயரது வீரட்
டானர் கோயில், அப்புண்ணியக்கோயில் என்னவு மெத்ததால் திருக்கோயிலும்.
அக்கோயிலுக்குத் தானம் அளிக்கும் பெறுபெற்றவன் கம்பன் விதி விடங்கள் எவன்
அவன் புகழ்தான் என்னே!

சொல்லாசாய்ச்சி

மழவர், உழவர், இழவர்

மழவர் என்ற சொல் மழு என்னும் சொல்லிலிருந்து தோன்றியிருக்கக் கூடும்
எனத்தோன்றுகிறது. மழு=கோடல். கோடல் தாங்குவவர் என்ற பொருளிலி
ருந்து மழவர் எனும் சொல் தோன்றியிருத்தல் கூடும். உழு என்பதிலிருந்து உழவர்
தோன்றியதுபோல்; மழு என்ற சொல், பெயர்ச்சொல்வாகவும், உரிச்சொல்வாகவும்
தமிழ் வேக்கரீகனிக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வினைச்சொல்வாகவு; மூன்றாம் திருத்தி
ருக்கவேண்டும் எனத் தோன்றுகிறது. மழுக்கு மழுக்கு முதலிய சொற்கள் இதிலி
ருந்து தோன்றியிருக்கவேண்டும். இதேபோல் சமன் என்ற சொல்லும்
இது என்பதிலிருந்து தோன்றியிருக்கக் கூடும். மாத்திரித்துத் தக்காளய
இழப்பினார் பழப்பினர் என்னும் பொருளில் இச்சொல் தோன்றியிருக்க
கூடும். முதலில் இச்சொல்லில் இழவர் என 'இ' குறியாகிய இருத்திருக்க
வேண்டும். இழு=இழவர் என.

இருப்பவர்க்குமறத்திக் உன்னி. பி. முதல் துற்றாண்டுக் கல்வெட்டில்
'இழ குருப்பிகன்' என்று ஒரு சொல் உள்ளது. 'இ' எழுக முக்த புன்னிகன் எழு
தப்பட்டுள்ளது. ஒன்று புன்னிகன் துறிய எழுவிய பயன்படுத்தப்பட்டன. இத
காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஆரம்பிக் கல்வெட்டில் 'இவ' என்ற சொல்லில் 'இ'
ஒன்று புன்னியாகத்தான் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆதலில் 'இழ குருப்பிகன்' என்று
படிப்பித மெத்தது. ஆதலில் பண்டைய சொல் 'இழவர்' என்பித பொருத்தம்
எனத் தோன்றுகிறது.

செங்கம் கல்வெட்டு

ச. செங்கல்வராயன்

(அச்சப்பேறு நிகுத்துவர்)

இ. பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழப் பேரரசின் பிடி சமீபத்திலிருந்தது. அச்சமயம் ஆங்காங்கிருந்த குறுநில மன்னர்கள் சமயத்திற்கு தங்கள் குடும்ப ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொண்டும், பிற சமயங்களை மாற்றுகுடன் சேர்த்து கொண்டும் தங்களின் கயதனத்தை வலுப்படுத்திக் கொண்டனர். பிற எதிரிகளிடமிருந்து தங்களைக் காக்க ஒருவருக்கொரு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்களும் ஆங்காங்கே கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

செங்கம் கோவிலில் காணப்படும் அது போன்ற இரண்டு கல்வெட்டுகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்படுகின்றன. குறிவாத்துங்க சோழன் காலத்தில் இப்பகுதியில் ஆண்ட ஆடைபூர் நாடாழ்வார்தரும் இராஜராஜ அதிகமாளான என்பவருக்கு நடத்த ஒப்பந்தங்கள் இவ்விரண்டு கல்வெட்டுகளிலும் இருப்பதைக் காணலாம்.

முதல் கல்வெட்டு

ஹேமீசீ சீ மாவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு
காண்டு உயி-வது

மய்யவன் விஜயைய வென்றானை கரிசாவ சோழ ஆடைபூர் நாடா
வாந்து

செங்கிகணி அம்மமயப்பன் அத்திமல்லானை விச்சிரமசோழர் சப
ராயனென்

இவ்வாண்டே ஆவணி மாஸத்துப் பதினான்குநாட்களும் நாயந்துக்கிழ
யத் திருவார்திரையுமாள வன்று கல்வெட்டினபடியாவது

நாறு மிவரு முள்ளதனையும் எங்கனிலே தப்பாதிருக்கக் கடவோமாகவது

பிறத்த பெருமாளான இராஜராஜ அதிகமானாருடன் உறவு பண்ணு
பகைகொள்ளாதல் செய்யுமிடத்து இரண்டு திறத்தோழுக்கு கே
செய்யக் கடவேனாகவும்

று மிவர்கின்றதாருடன் சட்டி யிவந்து விரோதமாயிருப்பன
கடவேனல்லாதேனாகவும்

இப்படிக்குத் தப்பினைனாகில் என் ஓட்டை யான் பெருத்
கலச்சோறுத் திந்தேனாகிலென்

விச்சிரமசோழர் சம்புவராயனென்